

Η ΦΩΝΗ ΤΟΥ ΜΕΓΑΛΟΥ ΧΩΡΙΟΥ

ΕΥΡΥΤΑΝΙΑΣ

ΕΚΔΟΤΗΣ: Ο ΣΥΝΔΕΣΜΟΣ ΤΩΝ ΜΕΓΑΛΟΧΩΡΙΤΩΝ "ΑΓΙΑ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ",

ΒΡΑΒΕΙΟΝ ΑΚΑΔΗΜΙΑΣ ΑΘΗΝΩΝ ΒΡΑΒΕΙΟΝ ΒΑΣΙΛΙΚΟΥ ΕΘΝΙΚΟΥ ΙΔΡΥΜΑΤΟΣ

ΤΡΙΜΗΝΙΑΙΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΩΝ

"Υπεύθυνος συντάξεως
κατά νόμον
Σ. ΒΑΣΙΛΟΠΟΥΛΟΣ
Γραμ. του Συνδέσμου

"Οργανον τῶν ἀπανταχοῦ Μεγαλοχωριτῶν μεταδίδων τὰς σκέψεις καὶ γνώμας αὐτῶν, ἐπὶ τῶν γενικῶν ζητημάτων τοῦ Μεγάλου Χωριοῦ.

"Αποστέλλεται δωρεάν καὶ ὅταν τὸ διαβάσετε, νὰ τὸ δώσετε νὰ τὸ διαβάσῃ ὅποιος γνωστός σας Μεγαλοχωρίτης ή Ρουμελιώτης δὲν τὸ ἔλαβε.

ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ 1968
'Αριθ. Φύλλου 27
3ον — 4ον τρίμηνον
Γράψατε διὰ τὰ ζητήματα
τοῦ Χωριοῦ μας τακτικά.

ΑΝΑΓΚΗ ΕΝΟΤΗΤΟΣ

Λένε πώς τὸ νὰ ἔχῃ γεννηθῆ κανεὶς σ' ἔνα χωριό καὶ νὰ πέρασε ἔκει τὰ πρῶτα παιδικά του χρόνια εἶναι ἔνα μεγάλο προνόμιο.

Ἐμεῖς, ποὺ γεννηθήκαμε στὸ Μεγάλο Χωριό δὲν ἔχουμε ἔνα. ἔχουμε δύο μεγάλα προνόμια ποὺ δὲν ξαίρω ἀν ὅλοι μας τὰ ἔχουμε ὀρκετά ἀντιληφθῆ.

Πρῶτα - πρῶτα ἔχουμε ἴδιαίτερη πατρίδα μας ἔνα πολὺ ώραίο χωριό. Δέν είναι αὐτὸ δική μας ἑκτίμηση, εἶναι τῶν ξένων ποὺ τὸ ἐπισκέπτονται. Τὸ πράσινο, ποὺ τὸ πλημμυρίζει καὶ τὸ περιβάλλει σ' ὅλες τὶς ἀποχρώσεις του, οἱ βαθείες ρεμματίες, τὰ ἄφθονα νερά, ἡ χαριτωμένη ποταμιά, οἱ ἐλατόφυτες πλαγιές καὶ ράχες, ὁ κρυστάλλινος ὅγκος τῆς Καλλιακούδας μὲ τὸ καλλιτεχνικὸ περίγραμμα, τὰ δύμορφα ἔξωκλήσια, οἱ ἀπειρες γωνίες τῶν χωραφιῶν καὶ τῶν βουνῶν κάνουν μιὰ τέτοια σύνθεση φυσικῆς ὁμορφιᾶς, πού, στ' ὀλόθεια, δὲν ἔχει τίποτε νὰ ζηλέψῃ ἀπὸ τὰ φημισμένα ἐλβετικά τοπεῖα.

Αὐτὴ τὴν ἑκτίμηση φαίνεται πώς ἔκαναν κ' οἱ ἀείμνηστοι κοντινοὶ πρόγονοί μας Ζενητεύοντανε στὴν Πόλη, μὰ οὔτε οἱ δύμορφιες τῆς τοὺς ξεπλάνευαν, οὔτε οἱ πολιτεῖες ποὺ περνοῦσαν ταξιδεύοντας τοὺς σταματοῦσαν. Η Πόλη ἥτανε γιαυτοὺς τόπος σκληρῆς ἐργασίας, τὸ χωριό ἥτανε γιὰ νὰ χαροῦν τὰ κέρδη τους, νὰ γλεντήσουν, νὰ παντρευτοῦν, νὰ ἀναστήσουν τὰ παιδιά τους νὰ πεθάνουν!

Κάποτε, πρὶν ἀπὸ ἔνα αἰώνα, βρῆκαν πώς αὐτὸ δὲν φτάνει. Πώς πρέπει κι' ἀπὸ ἔκει ποὺ βρίσκονται, ἀπὸ τὴν Πόλη, νὰ κάνουν κάτι πιὸ πολὺ γιὰ τὸ Χωριό.

... Κι' ἔκαναν τὴν Ἀδελφότητα τῶν Μεγαλοχωριτῶν, τὴν «Ἄγια Παρασκευή».

Ἀργότερα, μετὰ τὴν καταστροφή, ὅταν οἱ πιὸ πολλοὶ Μεγαλοχωρίτες ἔφυγαν ἀπὸ τὴν Πόλη κι' ἐγκαταστάθηκαν στὴν περιφρονημένη ὡς τότε Ἀθήνα καὶ στὸν Πειραιά καὶ σ' ἄλλες πόλεις, μεταφέρθηκε κι' ἡ ἔδρα τοῦ Σωματείου στὴν Ἀθήνα κι' ἀπὸ ἐδῶ συνέχισε τὴν δράση του.

Κι' αὐτό, τὸ δι τι μπορέσαμε νάχουμε ἔνα Σύνδεσμο μὲ τόση καὶ τέτοια ιστορία καὶ τιμητικές διακρίσεις, εἶναι τὸ δεύτερο προνόμιο ποὺ ἔχουμε οἱ Μεγαλοχωρίτες.

Ἡ δραστηριότητα τοῦ Συνδέσμου γιὰ τὴ δημιουργία ἔργων ἔξωραϊσμοῦ καὶ πολιτισμοῦ θὰ συνεχισθῇ, φυσικὰ μὲ τὸ ρυθμὸ ποὺ οἱ διαθέσεις κι' οἱ δυνατότητες τῶν συγχωριανῶν μας τὸ ἐπιτρέπουν.

Πέραν ἀπὸ αὐτὰ δύμως ὁ Σύνδεσμος, ἔχει καὶ κάποια ἄλλη ἀποστολή : περισσότερο ἀπὸ διδήποτε ἄλλο ἐκφράζει τὴν ἐν τη τα τῶν διασκορπισμένων σ' δλον τὸν κόσμο Μεγαλοχωριτῶν, μὲ σύνδεσμο τὸ μεγάλο κοινὸ αἴσθημα, τὴν ἀγάπη τους γιὰ τὸ χωριό.

Αὐτὴ τὴν πνευματικοῦ καὶ ἡθικοῦ χαρακτῆρος ἀποστολὴ τοῦ Συνδέσμου ἀξίζει πιὸ πολὺ νὰ τὴν προσέξουμε. Καλὰ καὶ χρήσιμα εἶναι τὰ ἔργα, ἐξ ἵσου χρήσιμο δύμως εἶναι νὰ γίνη πιὸ στενὸς δύνδεσμός μας μὲ τὸ χωριό μας καὶ μὲ τοὺς συγχωριανοὺς μας, νὰ τονωθῇ τὸ ἐνδιαφέρον μας, νὰ παραμερισθῇ ὅτι μᾶς χωρίζει καὶ νὰ μηπή στὴ θέση του αὐτὸ ποὺ μᾶς ενώνει.

Ο Σύνδεσμος πρέπει πλέον νὰ παύσῃ νὰ εἶναι ύποθεση λίγων προσώπων: πρέπει νὰ ἀποκτήσῃ ἐνδιαφέρον γιὰ ὅλους τοὺς Μεγαλοχωρίτες. Δὲν ἐπιτρέπεται νὰ γίνωνται Γενικές Συνελεύσεις χωρίς ἀθρόα συμμετοχὴ ὅλων ἑκείνων ποὺ δὲν ἔχουν πραγματικὸ κώλυμα, οὔτε νὰ γίνωνται ἄλλες ἐκδηλώσεις καὶ οἱ Μεγαλοχωρίτες νὰ εἶναι ἡ μειοψηφία.

Ἄσ μὴ προβληθοῦν ἐμπόδια ἀπὸ οἰκονομικοὺς λόγους: δὲ μιλοῦμε γιὰ τέτοιες συγκεντρώσεις λέμε γιὰ ἔκεινες ποὺ δὲν ἀπαιτοῦν «ένδυμα γάμου» γι' αὐτές ποὺ δὲν κοστίζουν τίποτε.

Δὲν ύπάρχει καμιὰ ἀμφιβολία πώς ὅλοι τρέφουμε τὴν ἴδιο ἀγάπη γιὰ τὸ χωριό μας—ἄλλοιως πῶς θὰ γίνονται ὅσα ἔγιναν; Πρέπει δύμως αὐτὴ τὴν ἀγάπη νὰ τὴν ἐκδηλώνουμε πάντα καὶ μὲ τὴν ἐμφάνισή μας σὲ κάθε ἐκδήλωση τοῦ χωριοῦ, μὲ τὸ ἐνδιαφέρον μας γιὰ τὰ ζητήματά του, μὲ τὴν ἐπιδιώξη νὰ λάβουμε ἐνεργὸ μέρος στὰ κοινά.

Είναι δύσκολο; Νομίζομε ὅχι.

ΤΟ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ

Η ΑΠΟΝΟΜΗ ΤΩΝ ΒΡΑΒΕΙΩΝ ΚΑΙ ΕΠΑΙΝΩΝ ΣΤΟΥΣ ΔΙΑΚΡΙΘΕΝΤΑΣ ΜΑΘΗΤΑΣ ΤΟΥ ΧΩΡΙΟΥ ΜΑΣ

Σὲ σεμνὴ τελετὴ ποὺ ἔγινε στὸ χῶρο τοῦ Δημοτικοῦ Σχολείου τοῦ Χωριοῦ μας καὶ παρουσίᾳ τῶν διδασκάλων, τῶν γονέων καὶ κηδεμόνων τῶν μαθητῶν, τῶν κοινοτικῶν ἀρχῶν, τοῦ Προέδρου τοῦ Συνδέσμου μας ἀειμνήστου Εὐθυμίου Δασκαλόπουλου καὶ πλήθους κόσμου, ἔγινε ἡ ἀπονομὴ τῶν βραβείων καὶ ἐπαίνων τῶν διακριθέντων μαθητῶν καὶ μαθητριῶν τοῦ Σχολείου τοῦ Χωριοῦ μας. Ἐτοι, τὸ βραβεῖον δραχμῶν 1.000 ποὺ ἀπονέμεται κάθε χρόνο στὸν πρωτεύσαντα μαθητὴ τῆς ΣΤ' τάξεως ἀπὸ τὸν ἐκλεκτὸ μας συμπολίτη κ. Ἀνδρέα Πουρνάρα, ἔλαβεν κατόπιν κληρώσεως ἡ μαθήτρια Ἐλένη Ἡλία Χατζηντώνη. Ἡ κληρώσεις ἔγινε γιατὶ ἴσοβαθμούσσαν δύο μαθήτριαι ἡ Ἐλένη Ἡλία Χατζηντώνη καὶ ἡ Αἰκατ. Χαρ. Φάββα.

Τὸν ἔπαινον μὲ 3 ἐκλεκτὰ βιβλία τὸν θεσπισθέντα ἀπὸ τὸν συμπολίτη μας κ. Στέφανο Βασιλόπουλο, ποὺ ἀπονέμεται στὸν διακριθέντα στὸ μάθημα τῆς ἐκθέσεως ἰδεῶν μαθητὴ τῆς Ε' τάξεως, ἔλαβε ἡ μαθήτρια τῆς Ε' Τάξεως Βασιλικῆ Νικολάου Κουτρούμπα.

Ἐξ ἄλλου, ὡς μᾶς ἐγνώρισεν ἡ Διεύθυνσις τῆς Οἰκοκυρικῆς Σχολῆς τοῦ Χωριοῦ μας διὰ τοῦ ὅπ' ἀριθ. 190/29-7-68 ἐγγράφου τῆς, ἡ πρωτεύσασα τελειόφοιτος μαθήτρια τῆς Σχολῆς ἥτο διὰ τὸ σχολ. ἔτος 1967 - 68 ἡ μαθήτρια Ἰωάννα Καρτσακάλη, εἰς τὴν δόπιαν ἀπενεμήθη τὸ ἐκ δρ. 1000 πρῶτον βραβεῖον τῆς ἐκλεκτῆς συμπολίτιδός μας Κας Λέλας Ἀνδρ. Πουρνάρα.

Τὸ Β' βραβεῖον ἐκ δρ. 500 τοῦ κ. Δ. Παπανικολάου εἰς μνήμην τῆς μητέρας του Εὐφροσύνης Παπανικολάου, ἔλαβεν ἡ μαθήτρια Ἀθανασία Τσινιά ἐξ Ἀγαλιανοῦ Αἰτωλοακαρνανίας.

Τὸ Β' βραβεῖον ἀπενεμήθη διὰ κλήρου μεταξὺ τῶν τελειοφοίτων Ἀθανασίας Τσινιάς ἐξ Ἀγαλιανοῦ καὶ Αἰκατερίνης Γεωργανοπούλου ἀπ' τὸ Μεγάλο Χωρίο.

Ἡ Φωνὴ τοῦ Μεγ. Χωριοῦ συγχαίρει τὶς βραβευθεῖσες μαθήτριες τοῦ Δημοτικοῦ Σχολείου καὶ τῆς Οἰκοκυρικῆς Σχολῆς, τὸ διδακτικὸ προσωπικὸ τῶν ἰδρυμάτων καὶ εὐχαστεῖ τὸν θεσπισθέντας τὰ βραβεῖα, Καν Λέλαν Πουρνάρα, κ. Ἀνδρέαν Πουρνάραν, κ. Δ. Παπανικολάου καὶ κ. Στέφ. Βασιλόπουλον καὶ εὐχετᾷ ὅπως τὸ παράδειγμα τῶν συμπολιτῶν μας μιμηθοῦν καὶ ἀλλοι, ὥστε νὰ δημιουργηθῇ ἡ εὐγενῆς ἀμιλλα μεταξὺ τῶν μαθητῶν καὶ μαθητριῶν τοῦ Σχολείου μας καὶ τῆς Οἰκοκυρικῆς Σχολῆς.

Κατωτέρω παραθέτομεν τὶς συγκινητικές ἐπιστολές τῶν βραβευθεῖσῶν μαθητριῶν.

Πρὸς

Τὸν Σύνδεσμον τῶν Μεγαλοχωριτῶν

εἰς Ἀθήνας

Μὲ βαθεῖαν συγκίνησιν παρέλαβον σήμερον διὰ τῶν χειρῶν τοῦ κ. Προέδρου τοῦ Συνδέσμου κ. Εὐθυμίου Δασκαλοπούλου τὸ ἀπονεμηθὲν χρηματικὸν βραβεῖον ἐκ δρ. 1000 καθιερωθὲν κατ' ἔτος ὅπδα τῆς ἐριτίμου συμπολίτιδός μας κυρίας Λέλας Α. Πουρνάρα.

Ἐπὶ τούτοις ἐκφράζω διὰ τῆς παρούσης μου τὰς εὐχαριστίας μου καὶ τὴν εὐγνωμοσύνην μου διὰ τὴν ἀνωτέρω προσγενομένην εἰς ἐμὲ τιμὴν καὶ παρακαλῶ ὅπως διαβιβάσσετε καὶ πρὸς τὸν κύριον Δ. Παπανικολάου τὰς εὐχαριστίας μου.

Ἐν Μεγ. Χωρίῳ τῇ 31 Ιουλίου 1968

Μετὰ σεβασμοῦ
ΙΩΑΝΝΑ ΚΑΡΤΣΑΚΑΛΗ

Πρὸς

Τὸν Σύνδεσμον τῶν Μεγαλοχωριτῶν

εἰς Ἀθήνας

Μὲ βαθεῖαν συγκίνησιν παρέλαβον σήμερον διὰ τῶν χειρῶν τοῦ κ. Προέδρου τοῦ συνδέσμου κ. Εὐθυμίου Δασκαλοπούλου τὸ ἀπονεμηθὲν χρηματικὸν βραβεῖον ἐκ δρ. πεντα-

κοσίων (500) καθιερωθὲν κατ' ἔτος ὅπδα τοῦ συμπολίτου μας κυρίου Δημητρίου Παπανικολάου.

Ἐπὶ τούτοις ἐκφράζω διὰ τῆς παρούσης μου τὰς εὐχαριστίας μου καὶ τὴν εὐγνωμοσύνην μου διὰ τὴν προσγενομένην εἰς ἐμὲ τιμὴν, καὶ παρακαλῶ ὅπως διαβιβάσσετε καὶ πρὸς τὸν κύριον Δ. Παπανικολάου τὰς εὐχαριστίας μου.

Ἐν Μεγ. Χωρίῳ τῇ 31 Ιουλίου 1968

Μετὰ σεβασμοῦ
ΑΘΑΝΑΣΙΑ ΤΣΙΝΙΑ

Ἀξιότιμε κ. Πουρνάρα.

Σήμερα ἔνοιωσα τὴν μεγαλύτερη ἴκανοποίηση τῆς ζωῆς μου.

Ἡ Ηλία πρώτη στὴν τάξη μου κατὰ τὴν ἐφετεινὴ Σχολικὴ χρονικὴ ἀπὸ τὸν πρόεδρο τοῦ Συνδέσμου Μεγαλοχωριτῶν «ῃ Ἀγία Παρασκευὴ» κ. Εὐθ. Δασκαλόπουλο τὸν "Ἐπαινο καὶ τὸ χρηματικὸν ποσὸν τῶν 1000 δραχμῶν, ποὺ σεῖς προσφέρατε.

Ἄπὸ τὴν παιδικὴ μου καρδιά, βγαίνουν χίλια θερμὰ «Εὐχαριστῶ» γιὰ σᾶς καὶ δλα τὰ μέλη τοῦ Συνδέσμου γιὰ τὴν ἀγάπη ποὺ δείχγετε πρὸς ὅμας τὰ παιδιά.

Ἀκόμη καὶ κατὶ ἄλλο: Πληροφορηθήκαμε ὅλοι μὲ μεγάλη μας λύπη, ὅτι ἀδιαθετήσατε. Σᾶς εὐχομαι γρήγορα νὰ γίνεται καλὰ καὶ ὁ Θεὸς νὰ σᾶς δίνῃ πάντα δύναμη, ὑγεία καὶ Χαρά.

Μεγάλο Χωρίῳ 29 Αύγουστου 1968

ΕΛΕΝΗ ΧΑΤΖΗΑΝΤΩΝΗ

Μαθήτρια ΣΤ' Τάξεως

Δημοτ. Σχολείου Μεγάλου Χωρίου.

Ἀξιότιμε κ. Βασιλόπουλε,

Μὲ ἀπερίγραπτη χαρὰ ἐπῆρα σήμερα ἀπὸ τὸν Πρόεδρο τοῦ Συνδέσμου Μεγαλοχωριτῶν κ. Εὐθ. Δασκαλόπουλο, ἔνα δέμα μὲ δύμορφα παιδικὰ βιβλία ποὺ σεῖς προσφέρατε, γιατὶ ἥρθα πρώτη στὴν τάξη μου στὴν ἐκθεση.

Ἡ προσφορά σας αὐτὴ εἶναι ἀπόδειξις τῆς μεγάλης ἀγάπης, ποὺ τρέφετε γιὰ μᾶς τὰ παιδιά.

Σᾶς ἐκφράζω ἔνα θερμὸ «εὐχαριστῶ» βγαλμένο ἀπὸ τὴν παιδικὴ μου καρδιὰ καὶ εὔχομαι, ὁ Πανάγιος Θεὸς νὰ σᾶς χαρίζῃ πάντα δύναμη, ὑγεία καὶ χαρά.

Μεγάλο Χωρίῳ 29 Αύγουστου 1968

Μὲ σεβασμὸ καὶ ἐκτίμηση

ΒΑΣΙΛΙΚΗ ΚΟΥΤΡΟΥΜΠΑ

Μαθήτρια Ε' τάξεως.

Δημοτ. Σχολείου Μεγάλου Χωρίου.

· Αξιότιμον κ. Στέφανον Βασιλόπουλον, μέλος τοῦ Συνδέσμου Μεγαλοχωριτῶν

Εἰς Ἀθήνας

· Αξιότιμε κ. Βασιλόπουλε,

Σήμερα πῆρα ἀπὸ τὸν ἀντιπρόσωπο τοῦ Συνδέσμου κ. Δημ. Σιταρᾶ, μιὰ σειρὰ τῆς Ἐγκυλοπαίδειας «Ο Σύμβουλος τῶν Νέων», γιὰ βραβεῖο, ἐπειδὴ βγῆκα πρώτη στὴν τάξη μου στὴν ἐκθεση. ቩ προσφορά σας φανερώνει τὴν μεγάλη ἀγάπη ποὺ ἔχετε γιὰ μᾶς τὰ παιδιά.

Γιὰ τὴν ἀγάπη σας αὐτὴ εὐχαριστῶ ἐσᾶς καὶ δλα τὰ μέλη τοῦ Συνδέσμου.

· Η ἀγάπη σας μᾶς δίνει θάρρος καὶ δύναμη.

Θὰ προσπαθῶ πάντα νὰ είμαι πρώτη. Σ' αὐτὸ πολὺ δὲ μὲ βοηθήσῃ καὶ τὸ δῶρο σας.

Μεγάλο Χωρίῳ 25 Ιουνίου 1967

Μὲ σεβασμὸ καὶ ἐκτίμηση

ΘΕΟΔΩΡΑ Χ. ΦΑΒΒΑ

Μαθήτρια Δ' Τάξεως

Δημοτ. Σχολείου Μεγάλου Χωρίου.

ΕΚΚΛΗΣΙΣ

ΤΟ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ ΤΟΥ ΕΝΟΡΙΑΚΟΥ ΙΕΡΟΥ ΝΑΟΥ ΜΕΓΑΛΟΥ ΧΩΡΙΟΥ "Η ΑΓΙΑ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ",

Πρός

Τοὺς ἀπανταχοῦ Μεγαλοχωρίτας καὶ φίλους τοῦ χωριοῦ μας.

Εἶναι γνωστὸν εἰς πάντας, ὅτι ὁ Ἐνοριακὸς Ναός μας, κατὰ τοὺς σεισμοὺς τῆς 11ης Αὐγούστου 1966 ὑπέστη σοβαρωτάτας ζημίας καὶ ὡς ἐκ τούτου ἀπηγορεύθη ὁ ἐκκλησιασμὸς τῶν ἐνοικιῶν εἰς τὸν καθεδρικό μας Ναόν.

Διὰ νὰ ἐπισκευασθῇ δὲ οὗτος, ἥ ἀρμοδίᾳ ὑπηρεσίᾳ ἔξεπόνησεν μελέτην καὶ ἀναβιβάζει τὸ ποσὸν ὅπερ θὰ ἀπαιτηθῇ διὰ τὴν ἐπισκευὴν τούτου εἰς τὸ ποσὸν τῶν τριακοσίων πεντήκοντα χιλιάδων δραχμῶν καὶ εἰς ἑκατὸν χιλιάδων δραχμῶν διὰ τὴν κατασκευὴν τοῦ νέου κωδωνοστασίου, δεδομένου ὅτι τὸ παλαιὸν τοιοῦτον κατέστη ἐπομόροπον.

Παρακαλοῦμεν διὰ τοῦτο δὲ τοὺς τοὺς Μεγαλοχωρίτας καὶ φίλους ποὺ πονοῦν καὶ ἐνδιαφέρονται διὰ τὴν ἴδιαιτέραν αὐτῶν Πατρίδα, ὅπως προσέλθοντες ἀρωγοὶ εἰς τὸ σημαντικότατον τοῦτο ἔργον τοῦ χωριοῦ μας, ἀποστέλλοντες τὸν ὀβολόν τους εἰς τὸν Ταμίαν τῆς Ἐνοριακῆς καὶ ἐρανικῆς ἐπιτροπῆς, κ. Χρῆστον Καρύπην, κάτοικον Μεγάλη Χωρίου, παρὰ τοῦ δποίου θὰ ἀποστέλλεται ἥ σχετικὴ ἐπικυρωμένη ἀπόδειξις.

Όνόματα τῶν προσφερόντων διάφορα ποσὰ θὰ δημοσιευθοῦν στὸ προσεχὲς φῦλλον τῆς «Φωνῆς τοῦ Μεγάλου Χωριοῦ».

Ἐν Μεγάλῳ Χωρίῳ τῇ 15 Δεκεμβρίου 1968
ΤΟ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ

Ο ΣΥΝΔΕΣΜΟΣ ΔΕΧΕΤΑΙ ΠΡΟΑΙΡΕΤΙΚΑΣ
ΕΙΣΦΟΡΑΣ ΔΙΑ ΤΗΝ ΕΠΙΣΚΕΥΗΝ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΜΑΣ ΑΓΙΑ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ

Πληροφορούμεθα παρὰ τῆς Ἐκκλησίας Ἐπιτροπῆς τοῦ Χωριοῦ μας ποὺ ἔχει ἀναλάβει τὸ ἔργον τῆς ἐπισκευῆς τῆς ἐκκλησίας μας, ὅτι τὸ ἔργον τοῦτο ἐδημοπρατήθη τὸν παρελθόντα μῆνα Αὔγουστον καὶ τελευταῖος μειοδότης ἀνεδείχθη ὁ ἐργολάβος Δημοσίων Ἐργών κ. Δημήτριος Σερετάκης ἐκ Καρπενησίου.

Μέχρι στιγμῆς ἐγένετο α) ὑποστύλωσις διὰ ἐσωτοιχείων τσιμεντοκολωνῶν γύρωθεν τοῦ Ναοῦ. β) Ὁ γυναικωνίτης ἀπεξῆγλώθη καὶ ἐγένετο νέος τοιοῦτος διὰ τσιμέντου καὶ αἱ ἐργασίαι συνεχίζονται διὰ τὴν στήριξιν τοῦ τρούλου καὶ τῶν ἐσωτερικῶν διαίσθησιν.

Τὸ ἔργον, ἀρκετά προχωρημένον, συνεχίζεται μὲ ταχὺν ρυθμὸν καὶ εὐχάριστα ἀποτελέσματα.

Λόγῳ τοῦ ὅτι ὁ ἔρανος συνεχίζεται δὲν ἀνεφέρομεν τὰ δύναματα ὅσων ἐκ τῶν συμπολιτῶν μας προσέφεραν διάφορα ποσὰ μέσω τοῦ Συνδέσμου ἢ μέσω τῆς Ἐρανικῆς Ἐπιτροπῆς. Θὰ τὸ πράξωμεν δταν ὁ ἔρανος τελειώση.

Κάμνομεν τὴν διευκρίνησιν αὐτῆς γιὰ νὰ μὴ παρεξηγηθοῦμε. Δημοσιεύομεν μόνον ἔνα μικρὸ κατάλογο μὲ τὰ δύναματα αὐτῶν ποὺ προσέφεραν εἰς μνήμην ὡρισμένων προσώπων:

ΥΠΕΡ Ι. Ν. ΑΓΙΑΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ

1. Χρῆστος Γιαταγάνας εἰς μνήμην Κων. Καραδημήτρη δρχ. 100.
2. Ἰωάννης Χρ. Μέρμηγκας, διὰ τὴν ἀπόδοσιν δωρεᾶς ἐν ζωῇ τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει ἀποβιωσάσης ἀειμνήστου Εὐθυμίας χήρας Νικολ. Λιάτσου τὸ γένος Κων/νου Τσακανίκα δρχ. 1000.
3. Σεβαστὴ Γ. Σαράφη εἰς μνήμην τῶν γοιέων τῆς δρχ. 5.000.
4. Ἀμαλία χήρα Ζαχαρία Σιώκου, εἰς μνήμην τοῦ συζύγου τῆς δρχ. 750.
5. Ἰωάννης καὶ Εἰρήνη Μπουράζου, εἰς μνήμην τῶν γοιέων καὶ ἀδελφῶν τους δρχ. 1000.
6. Εὐφροσύνη Ἰ. Βλάχου τὸ γένος Ἰωάνν. Κοντομέρκου, εἰς μνήμην τοῦ συζύγου τῆς Ἰωάννου δρχ. 100.
7. Οἰχογένεια Δημητρίου Β. Μέρμηγκα εἰς μνήμην τοῦ συζύγου καὶ πατέρος τῆς Δημητρίου δρχ. 500.
8. Μαρία Ν. Γιαννακᾶς εἰς μνήμην τῆς θείας τῆς Φωτεινῆς Μαντζούτα τὸ γένος Εηντάρη δρχ. 500.
9. Νικόλαος καὶ Χαράλαμπος Σκλαβούνος εἰς μνήμην τῆς μητρός των Μαρίας δρχ. 5.000.
10. Ἀθανάσιος Π. Χονδρός εἰς μνήμην τῶν γοιέων του Παναγιώτου καὶ Αἰκατερίνης δρχ. 1.000.
11. Ἰωάννης Α. Σιταρᾶς εἰς μνήμην τοῦ ἀδελφοῦ του Δημητρίου δρχ. 200.
12. Σπύρος καὶ Ἀθηνᾶ Λαγοπόδη εἰς μνήμην τοῦ ἔξαδέλφου των Δ. Σιταρᾶς δρχ. 500.
13. Ἰωάννης Κ. Περίδας εἰς μνήμην γοιέων καὶ ἀδελφῶν του δρχ. 3.000.
14. Βασιλικὴ σύζυγος Ἰωάννου Νικ. Φλώρου εἰς μνήμην τοῦ πατέρος τῆς Νικολάου Μπουράζου δρχ. 2.000.
15. Δημήτριος Ἰωάνν. Περίδας εἰς μνήμην θείων του Νικολάου καὶ Ἐλένης Φλέγγα δρχ. 1.000.
16. Μαρία Κ. Παπαχαραλάμπους εἰς μνήμην τοῦ Κουνιάδου τῆς Εύαγγέλου Παπαχαραλάμπους δρχ. 500.
17. Ἰωάννης καὶ Γεώργιος Δασκαλόπουλος εἰς μνήμην τοῦ ἀδελφοῦ αὐτῶν Εὐθυμίου Δασκαλοπούλου δρχ. 3.000.
18. Πρεσβύτερος Ἀμαλία Δημ. Βαστάκη δρχ. 500.
19. Αἴδεσ. Προσβύτερος Κων/νος Δ. Βαστάκης δρχ. 500.
20. Χρῆστος Θωμᾶς Παπαχαραλάμπους εἰς μνήμην τῶν γοιέων του Θωμᾶς καὶ Ἐλένης καὶ τῆς ἀδελφῆς του Παναγιώτας Ἀσημάκη δρχ. 200.
21. Ἰωάννα Απ. Φραντζῆ τὸ γένος Γεωργ. Σκλαβούνη εἰς μνήμην τῆς μητρός της Μαρίας Γ. Σκλαβούνη δρχ. 500.

ΥΠΕΡ ΑΠΟΠΕΡΑΤΩΣΕΩΣ Ι. Ν. ΑΓ. ΓΕΡΑΣΙΜΟΥ

1. Ἀνώνυμος προσέφερε δρχ. 1.000.
2. Κα Κατίνα Ροντήρη δρχ. 100.
3. Ἀνώνυμος δρχ. 2.000.
4. Ἀνώνυμος κυρία διὰ τρίτη φορὰ δρχ. 200.
5. Πρεσβύτερος Κων/νος Βαστάκης δρχ. 500.
6. Ἰωάννης Κ. Περίδας δρχ. 1000, εἰς μνήμην Δημήτριου Ι. Κοντομέρκου.

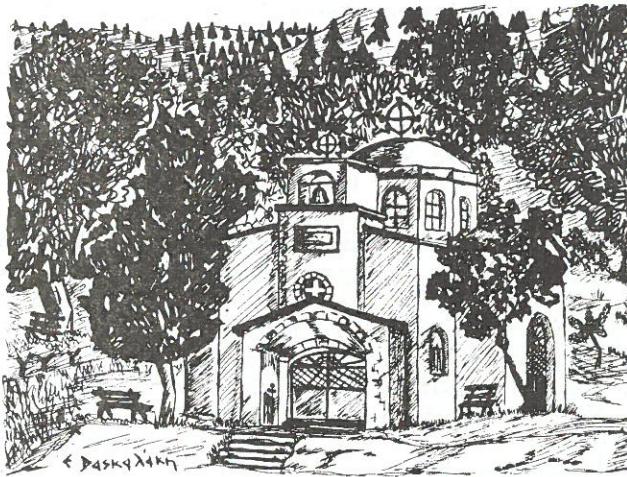
7. Πρεσβιτέρα Αμαλία Δ. Βαστάκη είς μνήμην τῆς συμπεθέρας της Κωνσταντίνας Αναγνωστοπούλου και τοῦ ἀδελφοῦ αὐτῆς Αναγνώστου Παναγιώτου Θ. Γράπαλη δρχ. 500.
8. Αγγελική Ζώη ἐπὶ τῇ συμπληρώσει ζετίας ἀπὸ τοῦ θανάτου τοῦ ἀειμνήστου συζύγου της Πολυκάρπου δρχ. 200.
9. Ολγα Χαλκιοπούλου είς μνήμην τῶν γονέων τῆς Ζωῆς και Παναγῆ και πάντων τῶν ἀδελφῶν τῆς δρχ. 1000.
10. Εύφροσύνη Ι. Βλάχου τὸ γένος Ι. Κοντομέρκου εἰς μνήμην τοῦ συζύγου τῆς Ιωάννου Βλάχου δρχ. 100.
11. Μαγδαληνὴ χήρα Ανδρέου Μεσίρη είς μνήμην Μαρίας Γ. Σκλαβούνου δρχ. 200.
12. Εἰρήνη Πριοβόλου είς μνήμην συζύγου τῆς Νικολάου Πριοβόλου δρχ. 200.
13. Κων/νος Β. Γαβρίλης είς μνήμην τῶν γονέων του βασιλείου και Παρασκευῆς δρχ. 100.
14. Μαρία Διον. Βονόρτα είς μνήμην τοῦ συζύγου τῆς Διονυσίου δρχ. 200.
15. Η δίς Ολγα Χαλκιοπούλου δρχ. 100
16. Η Κα Αννα Νέλλα-Βαστάκη δρχ. 300 ἐξ ἐκποιήσεως ἔργοχείρου τῆς.
17. Ο κ. Σπυρίδων Μαραγκός δρχ. 100.

ΥΠΕΡ ΑΝΕΓΕΡΣΕΩΣ Ι.Ν. ΑΓ. ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ

1. Δημήτριος Ι. Περίδας είς μνήμην τοῦ ἔξαδέλφου του Ιωάννου Φλέγκα δρχ. 1.000.
2. Ελένη σύζυγος Κων/νου Γαβρίλης είς μνήμην τῶν γονέων τῆς Εὐθυμίου και Φωτεινῆς Καρατζένη δρχ. 150.

ΕΙΣΦΟΡΑΙ ΕΙΣ ΜΝΗΜΗΝ

- 1) Ο κ. Ιωάννης Δ. Δασκαλόπουλος προσέφερεν είς μνήμην τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ ΕΥΘΥΜΙΟΥ ΔΑΣΚΑΛΟΠΟΥΛΟΥ και ὑπὲρ τῆς ὑποστυλώσεως τοῦ Ναοῦ Αγία Παρασκευὴ Μεγάλου Χωριοῦ διαρράγέντος ἐκ τῶν σεισμῶν δρχ. 1.500.
- 2) Ο εἰς Η.Π.Α. διαμένων κ. Γεώργιος Δ. Δασκαλόπουλος προσέφερεν είς μνήμην τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ ΕΥΘΥΜΙΟΥ ΔΑΣΚΑΛΟΠΟΥΛΟΥ δολλάρια 50 διὰ τὸν αὐτὸν σκοπόν.

Μεγάλο Χωριό : "Άγιος Αθανάσιος"

ΡΟΥΜΕΛΙΩΤΙΚΗ ΨΗΣΤΑΡΙΑ - ΤΑΒΕΡΝΑ

I. ΒΑΣΤΑΚΗΣ - N. ΣΚΛΑΒΟΥΝΟΣ
Εύτυχίδου 23 - Παγκράτι - Τηλ. 711-781

ΟΙ ΦΙΛΟΙ ΜΑΣ ΡΟΥΜΕΛΙΩΤΕΣ ΘΑ ΒΡΟΥΝ :

- ★ ΨΗΤΑ ΑΡΝΙΑ ΚΑΙ ΓΟΥΡΟΥΝΟΠΟΥΛΑ ΣΟΥΒΛΑΣ
  - ★ ΚΟΤΟΠΟΥΛΑ ΨΗΤΑ ΚΑΙ ΚΟΚΟΡΕΤΣΙ
  - ★ ΕΚΛΕΚΤΟΥΣ ΜΕΖΕΔΕΣ ΚΑΙ ΠΑΝΩ ΑΠ' ΟΛΑ ΚΑΘΑΡΙΟΤΗΤΑ ΑΜΕΜΠΤΗ ΚΑΙ ΡΟΥΜΕΛΙΩΤΙΚΟ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝ
- Σᾶς περιμένουμε νά σᾶς περιποιηθούμε

ΕΚΛΟΓΗ ΝΕΟΥ ΠΡΟΕΔΡΟΥ

Τὸ Διοικητικὸ Συμβούλιο τοῦ Συνδέσμου συνῆλθε σὲ τακτικὴ συνεδρίαση στὰ Γραφεῖα τοῦ Συνδέσμου στὶς 13 Νοεμβρίου και μὲ παμψηφία ἐξέλεξε πρόεδρό του τὸν ἐκλεκτὸ συμπολίτη μας και μέλος τοῦ Συνδέσμου κ. ΑΘΑΝΑΣΙΟΝ ΔΗΜ. ΜΠΟΥΡΛΟ.

Ο νέος Πρόεδρος ἀνέλαβε τὰ καθήκοντά του.

Η Φ.τ.Μ. Χωριοῦ εὑχεται στὸν νέον Πρόεδρο ὑγεία και προοπή στὴ θέση ποὺ τὸν ἔταξε ἡ ἐκτίμηση τοῦ Συνδέσμου, φορέα τῶν ὑψηλῶν ἰδαικῶν και τῶν πόθων τῶν Ἰδρυτῶν του.

ΕΓΚΑΙΝΙΑ ΙΑΤΡΕΙΟΥ

Τὴν 30ην Οκτωβρίου 1968 ἐγένοντο τὰ ἐγκαίνια τοῦ ὁδοντιατρείου τοῦ Συγγωριανοῦ μας και ἐκλεκτοῦ συμπολίτου μας ὁ δοντιάτρος κ. Κων/νου Δημ. Πριτσιόλα. Παρέστησαν ἐκλεκτοὶ συμπολίται μας και τὸν ἀγιασμὸν ἐτέλεσσεν ὁ μεγαλοχωρίτης ιερεὺς και ἀντιπρόεδρος τοῦ Συνδέσμου μας κ. Κων/νος Βαστάκης. Τὸ ιατρεῖον λειτουργεῖ μὲ τὰς πλέον συγχρόνους ἐγκαταστάσεις και μηχανήματα τῆς ἑταρείας Σῆμενς ὡς και μὲ ἀκτινογραφικὸν μηχάνημα. Ἐπὶ πλέον τὸ ιατρεῖον διατίθεται ἀνεξάρτητον τμῆμα κατασκευῆς τεχνητῶν ὁδόντων ὑπὸ τὴν εὐδόκιμον διεύθυνσιν τοῦ ὁδοντοτεχνίτου κ. Δημητρίου Πριτσιόλα, πατρὸς τοῦ ιατροῦ.

Η «Φωνὴ τοῦ Μεγάλου Χωριοῦ» εὑχεται εἰς τὸν νεαρὸν ἐπιστήμονα καλὴν σταδιοδρομίαν και πλουσίας ἔργασίας.

ΝΕΟΙ ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΕΣ

Εὔχαριστως γνωρίζομεν εἰς τοὺς συγγωριανούς μας και εἰς ὅλους τοὺς συμπατριώτας μας διτε, δ συμπολίτης μας κ. ΚΩΝ/ΝΟΣ Δ. ΠΡΙΤΣΙΟΛΑΣ, χειρούργος δοντιάτρος ἐγκατέστησεν τὸ ιατρεῖον του ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Πανεπιστημίου 58 - ΟΜΟΝΟΙΑ Τηλ. 619-861.

Η «Φωνὴ τοῦ Μεγάλου Χωριοῦ» εὑχεται καλὴν σταδιοδρομίαν εἰς τὸν νέον Επιστήμονα και ἐκλεκτὸν συμπολίτην μας.

ΑΓΓΕΛΙΕΣ

Κατὰ τὸν παρελθόντα Ιούλιον ἐ. ἐ. ἀφίχθη ἐκ Φρανκούρτης (Δυτ. Γερμανίας) ὁ ὁμοχώριός μας Αρχιμανδρίτης Τιμόθεος Κων. Κοντομέρκος. Οὗτος ἐτοποθετήθη παρὰ τῆς Αρχιεπισκοπῆς Αθηνῶν προϊστάμενος τοῦ Μητροπολιτικοῦ Ναοῦ Αθηνῶν εἰς τὸν δόπον και ιερουργεῖ, προσφάτως δὲ τοῦ ἀνετέθη ἡ διοιράγωσις τοῦ Γραφείου Αποδήμου Ελληνισμοῦ τῆς Αποστολικῆς Διακονίας τῆς Εκκλησίας τῆς Ελλάδος.

Η Φ.Τ.Μ.Χ. συγχαίρει διὰ τὰ ἀξιώματα και ὁ Σύνδεσμός μας σεμνύνεται διὰ τὸ ἐκλεκτὸν τέκνον τοῦ Μεγάλου Χωριοῦ.

Τὴν 24ην Αὐγούστου ἐ. ἐ. ἀφίχθη ἐκ Παναμᾶ ὁ συγγωριανός μας κ. ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΠΡΙΤΣΙΟΛΑΣ, δοτες ἐπὶ εἰκοσαετίνιον ἥσκει τὸ ἐπάγγελμα τοῦ ὁδοντοτεχνίτου εἰς τὴν ξένην, τὸ δόπον εἶχεν ἀσκήση πρὸ τῆς μεταστέσεώς του λίαν εύδοκίμως εἰς τὴν ἴδιαιτέρων μας πατρίδα. Ἐνταῦθα. ἀνέλαβεν τὴν Διεύθυνσιν τοῦ ἔργαστηρίου τεχνητῶν ὁδόντων εἰς τὸ ΟΔΟΝΤΙΑΤΡΕΙΟΝ τοῦ οἰκου του Κων/νου Πριτσιόλα. Οὗτος κατὰ τὴν εἰκοσαετῆ παραμονήν του εἰς Παναμᾶ, προσέφερεν ἀνεκτιμήτους ὑπηρεσίας εἰς τὸν Σύνδεσμον ὡς ἐκλεκτὸν αὐτοῦ Μέλος.

Η «Φωνὴ τοῦ Μεγάλου Χωριοῦ» εὑχεται εἰς τὸν κ. Δ. ΠΡΙΤΣΙΟΛΑΝ καλὴν παραμονὴν εἰς τὴν Πατρίδα και πλουσίας ἔργασίας.

Τὰ σκίτσα τῶν σελίδων 4, 7 και 9 ἀνήκουν στὴν Δεσποινίδα Ελένη Γεωργίου Δασκαλάκη ὑποψηφίαν τῆς Σχολῆς Καλῶν Τεχνῶν.

Η ΕΠΕΤΕΙΟΣ ΕΝΟΣ ΙΕΡΟΜΑΡΤΥΡΟΣ ΚΑΙ 12 ΕΘΝΟΜΑΡΤΥΡΩΝ

Τῶν μεγάλων ἡμερῶν αἱ ἐπέτειοι διὰ τὰ ἀτομα καὶ τοὺς λαούς, εἶναι ἀφορμὴ μνημοσύνων καὶ προβολῆς φωτοβόλων αἰωνίων παραδειγμάτων.

Καὶ ἡ 24η Δεκεμβρίου 1942 εἶναι μεγάλη ἡμέρα, ὅχι μόνον δι' ὀδόκληρον τὴν Εύρυτανίαν, ἀλλὰ διὰ τὴν ὄλοτητα τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ, τὴν πιστεύουσαν εἰς τὸν Ἐνανθρωπήσαντα Ἀληθινὸν Θεὸν ἡμῶν, καὶ τὴν ἀθάνατον Ἑλλάδα.

Είναι μεγάλη ή ήμέρα αύτη, διότι την πρωΐαν αύτης
έχει ο λαός την ένος Ιερομάρτυρος, Οἰκονόμου τῶν Μυστη-
ρίων τοῦ Θεοῦ, καὶ ποδηγέτου τῆς Ἑλληνικῆς Νεότητος
καὶ Κοινωνίας, καὶ 12 ἡρώων, κρατούντων τὸν Σταυρὸν τοῦ
Σωτῆρος ὡς λάβαρον νίκης κατὰ θραυσθείων κατακτητῶν,
πληγωθέντων θανατίμως μὲ τὸ μέγα "Οχι τοῦ ἔπους τῆς
Βορείου Ἡπείρου τοῦ 1940.

Καὶ εἶναι οἱ ἡρωες καὶ μάρτυρες αὐτοί, οἱ Δημήτριος Κ. Βαστάκης - 'Ιερεὺς καὶ Διδάσκαλος' Ἀραπογιάννης Κων. Δασκαλάκης Δημ.· Καρυοφύλλης Ἰωάν. Δ/ντῆς Δημ. Σχολ. Μαντζούντας Διον. Μέρμηγκας Χρ. 'Αρχιάτρος, Μεστήρης' Ιω., Οἰκονόμου Θεόδ., Παλιούρας Βασ., Σιταρᾶς 'Ανδρ., Κυρίτσης Νικόλ., Φλέγκας Χρ., καὶ Κατσίκης Χαρ. 'Ενωμοτάρχης καὶ Σταθμάρχης Χωροφυλακῆς Μεγάλου Χωρίου τῆς Εύρυτανίας.

Συνελήφθησαν οὗτοι ως δύμηροι, ως ὑπεράγαν Πατριῶται καὶ Χριστιανοί, καὶ πολέμιοι παντὸς θέματος μακρὰν τῶν Ἐθνικῶν καὶ Χριστιανικῶν παραδόσεων. Καὶ ἀφ' οὗ τοὺς ἐβασάνισαν κατὰ τρόπον ἀναδρόν καὶ ἀτιμον, τῶν ἡρώων ἀντιτασσόντων τὸ σύνθημα, «εἰ μὲν θα "Ελληνες», τοὺς ἔξετέλεσαν, ρίψαντες τὸν ἀειμνηστὸν Ἱερέα Δημήτριον Κ. Βαστάκην καὶ τὸν Ἐνωμοτάρχην Κατσίμπαν ἐντὸς τῆς καιομένης οἰκίας τοῦ Ἱατροῦ Πιστιόλη, τοὺς δὲ ἄλλους ἔνδεκα, πλήξαντες διὰ πολυβόλων.

Ἐξαιρετικὴ μορφὴ ὑπῆρχεν δὲ Ιερεὺς Παπα-Δημήτρης Βαστάκης, ὃςτις ἐμόχθησεν ὑπὲρ τῆς σωτηρίας τῶν ψυχῶν τοῦ ποιμένου του, ἀναπτύσσων εἰς αὐτὸν Χριστιανικὸν ἐνθουσιασμόν. Καὶ τὸν ἐνθουσιασμὸν αὐτὸν τοῦ λαοῦ ὑπὲρ τῶν Ἀληθειῶν τοῦ Εὐαγγελίου, ἐδημιούργησεν ὅχι μόνον μὲ τὰ φλοιορά του κηρύγματα, ἀλλὰ καὶ μὲ τὸν ἀμεμπτον βίον του καὶ τὴν ἀγίαν ζωήν του, ὃςτις ἡκτινοβόλει εἰς μεγίστην ἀπόστασιν ἀπὸ τὸ κέντρον τῆς δοάσεώς του.

⁷ Ήτο δὲ ἐμπνευσμένος Ἱερεὺς καὶ Διδάσκαλος, ὅστις εἰς τὰς χορδὰς τῆς ἀνθρωπίνης ψυχῆς ἔξετέλει μελῳδίας ἀγάπης, θυσίας καὶ ἀνθρωπίνης ἀλληλεγγύης.

Καὶ οἱ λοιποὶ ἥρωες καὶ μάρτυρες ἤσαν ἐκλεκτοὶ πολιῖται,
ἐρασταὶ τῆς ἀρετῆς καὶ ἀθληταὶ διὰ τὰ ἀνώλεθρα Ἰδεώδη,
ποὺ λέγονται Θρησκεία, Πατρὶς καὶ Οἰκο-
γένεια.

¹Από τὸν "Αγιον Τάφον των παραγγέλλουν εἰς ἡμᾶς τοὺς ἀπολειφθέντας, νὰ κάμωμεν βίωμα τὰ ἴδαινυκά των καὶ τὴν ὄλην ζωήν των, ἵνα δοξάζεται τὸ "Ονομα τοῦ Θεοῦ, καὶ κραταιοῦται ἡ γλυκυτάτη Πατούς μας Ἑλλάς.

ΤΡΥΦΩΝ Χ. ΠΑΠΑΘΑΝΑΣΙΟΥ
τ. Γενικός Επιθεωρητής Στοιχ. Εκπαίδευσεως.

Ειδήσεις μὲ λίγα λόγια

ΕΥΧΑΙ ΤΟΥ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΟΥ

Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον ἐπ’ εὐκαιρίᾳ τοῦ Νέου
”Ετους ἀπευθύνει εἰς τὰ μέλη τοῦ Συνδέσμου καὶ εἰς ὅλους
τοὺς Μεγαλοχωρίτας καὶ φίλους τοῦ Μεγάλου Χωριοῦ
θερμές εὐχές. Εὔχεται ὅπως τὸ ἀνατέλλον Νέον ”Ετος
εἶναι ἔτος Ειρήνης, ὑγείας, εὐημερίας καὶ προκοπῆς.

Εύχεται ὅπως τὸ Νέον ἔτος ἀποβῆ ἔτος εὐλογημένον παρὰ τοῦ Θεοῦ καὶ ὅπως συσπειρώσῃ ὅλους τοὺς Μεγαλοχωρίτας κάτω ἀπὸ τοὺς σκοπούς τοῦ Συνδέσμου μας.

Εύχεται ὅπως ή ἀγαπημένη μας Πατρίδα διέλθῃ καὶ τὸ ἔτος αὐτὸς εἰρηνικὰ καὶ μὲ πρόσδον καὶ ἡ μητέρα ὅλων μας Ἐκκλησίᾳ ὅπως φέρῃ εἰς πέρας τὸ θεάσαστον ὕστον της

Εῦχεται εἰς τούς ἀποδήμους ἀδελφούς μας νὰ διέλθουν ἐν ὑγείᾳ τὰς Ἐορτὰς καὶ τὸ Νέον "Ἐτος ν' ἀποβῆ ἔτος ἐπιστοροφῆς στὴν φιλάτερη πετοίνα.

Τέλος εύχεται ὅπως τὸ Νέον "Ἐτος εἶναι τὸ ἔτος τοῦ λυτρωμοῦ τῶν ἀλυτρώτων ἀδελφῶν μας τῆς Κύπρου καὶ τῆς Βορείου Ἡπείρου καὶ τῆς χαρᾶς ὅλων μας νὰ τοὺς εἰδόμενιν καὶ πάλιν ἐνωμένους στὴν ἀγκαλιὰ τῆς Μητέρας Πατούδης.

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ

Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τοῦ Συνδέσμου ἀνακοινοῖ δτὶ λόγῳ τοῦ βαροντάτου πένθους ἐκ τῆς προσφάτου ἀπωλείας τῶν ἀειμνήστων Δημ. I. Κοντομέρκου, Ἐπιτίμου Προέδρου καὶ Εδθ. Δασκαλοπούλου Προέδρου ἔλαβεν τὴν ἀπόφασιν νὰ μη πραγματικοὶ οι ποιητές την ἐφετεινὴν περίοδον τὴν τακτικήν τον ἑτησίαν χροοεσπερίδα.

Αυτή τῆς χρονεσπεριόδου ἀπέφασισε νὰ γίνη ΣΥΝΕΣΤΙΑΣΙΣ τῶν μελῶν τοῦ Συνδέσμου καὶ δὲν τῶν Μεγαλοχωριῶν, τὴν Πέμπτην 13 Φεβρουαρίου 1969 εἰς τὸ Ἐστιατόριον τοῦ συνγχωριανοῦ μας κ. ΝΙΚΟΛΑΟΥ ΣΚΛΑΒΟΥΝΟΥ ὅδος Εὐτυχίδον 23 - Παγκόπατι. "Ωρα ποοσελεύσεως 8.30' μ.η.

ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ - ΕΝΤΟΛΑΙ - ΕΠΙΤΑΓΑΙ

Σύνδεσμον Μεγαλοχωριτῶν «Η ΑΓΙΑ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ»
‘Οδός ‘Αγίας Φωτεινῆς 47 - Νέα Συύρον - ΑΘΗΝΑΣ

(Παράκλησις ὅπως εἰς πᾶσαν περίπτωσιν ἀποστολῆς χρημάτων ἀναγράφεται πιλήρως ὁ τίτλος καὶ ἡ διεύθυνσις συμμάνως πρὸς τὸ ἀνωτέρῳ ὑπόδειγμα).

ΑΠΟ ΟΣΑ ΜΑΣ ΓΡΑΦΟΥΝ

Από τὸν Πρόεδρον τῆς Κοινότητος τοῦ Χωριοῦ μας κ. Ζαχαρίαν Καρύπην μᾶς ἀπεστάλησαν στοιχεῖα περὶ τῶν ἐκτελουμένων ἔργων στὸ Χωριό. Δραττόμεθα τῆς εὐκαιρίας νὰ εὐχαριστήσωμεν τὴν Νομαρχίαν μας διὰ τὸ ἐνδιαφέρον πρὸς τὴν Κοινότητά μας.

Τὰ ἐκτελεσθέντα ἡ ὑπὸ ἐκτέλεσιν ἔργα εἶναι τὰ κάτωθι:

- 1) Ἐξετελέσθη τὸ "Ἐργον": Τσιμεντόστρωσις ἀμαξιτῆς ὁδοῦ ἀπὸ σταθμὸν Λεωφορείων μέχρι πλατείας. Δαπάνη:
 α) Εἰς βάρος τοῦ προϋπ/σμοῦ Κοινότητος δρχ. 5000
 β) Εἰσφορά Ιατροῦ κ. Ἀρ. Κοντομέρκου » 1000
 γ) Εἰσφοραὶ ἄλλων κατοίκων » 840

Σύνολον δαπάνης δρχ. 6840

- 2) "Ηρξατο τὸ "Ἐργον": Ἀποχωματώσεως - κατασκευὴ Τοιχοποιίας πρὸς ἐπέκτασιν Κοινοτ. Πλατείας κατώθεν οἰκίας Νικολ. Ἀναγνωστούλου - πρώην οἰκόπεδον Σκοτίδα. Συνολικῆς δαπάνης προϋπολογισθείσης ἀπὸ τῆς ΤΥΔΚ δρχ. 67.000 καλυπτομένης ὡς ἔξῆς :

- α) Δραχ. 60.000 ἐπιδότησις ὑπὸ τοῦ Νομαρχ. Ταμείου.
 β) Δραχ. 7.000 ἀποτιμωμένη προσωπικὴ ἔργασία τῶν κατοίκων.

- 3) Ἐξετελέσθη τὸ "Ἐργον": Ἐνίσχυσις Ὅδραγωγείου Γαύρου δι' ἡμισείας Ἰντζας, ἐκ τοῦ ὑδραγωγείου Πηγῆς. Κεφαλοβρύσου διὰ συνδέσεως ἐκ τοῦ πρὸς "Ἄγιον Ἀθανάσιον" ὑδροσωλῆνος ἀπὸ θέσιν Σταυρός. Συνολικῆς δαπάνης δραχ. 2700 εἰς βάρος τοῦ Κοινοτ. πρ/σμοῦ καὶ δραχ. 5000 ἀποτιμωμένης τῆς προσωπ. ἔργασίας τῶν κατοίκων.

Διὰ τῆς ἐκτελέσεως τοῦ ἔργου τούτου ἐπετεύχθη ἡ ὑδρεύσις τοῦ οἰκισμοῦ Γαύρου, πρόβλημα ὅπερ ἀπὸ πολλῶν ἐτῶν δὲν ἤδυνατο νὰ λυθῇ.

- 4) "Ἐργον": Καλλιέργεια πηγῆς Κεφαλοβρύσου καὶ κατασκευὴ δεξαμενῆς ὑδρεύσεως :

Τὸ ἔργον τοῦτο εἶναι ἀρκετὰ προκεχωρημένον καὶ ἐπίζομεν σύντομον ἀποπεράτωσιν.

"Η δαπάνη τούτου προϋπελογίσθη ὑπὸ τῆς Τ.Υ.Δ.Κ. εἰς τὸ ποσὸν τῶν δραχ. 200.000 καὶ καλύπτεται ὡς ἔξῆς : δραχ.

- I) Ἐκ συναφθέντος δανείου ἐκ τοῦ Νομαρχ/κού Ταμείου 110.000
 II) Ὅπο τύπον ἐπιδοτήσεως ἐκ τοῦ Νομαρχ. Ταμείου 70.000
 III) Ὅπο τύπον Πρόνοια - Ἐργασία ἐκ τοῦ Νομαρχ. Ταμείου 20.000

Σύνολον 200.000

6) Διὰ προσωπ. ἔργασίας τῶν κατοίκων συνεχίζεται ἡ κατασκευὴ - λιθόστρωσις (Καλντερίμι) τῆς ὁδοῦ Γαύρου — Μεγ. Χωρίου — ἀπὸ οἰκίας Σωτηρίου Ἀραπογιάνη πρὸς οἰκίαν Λωρίδα - Δημοτ. Σχολεῖον.

6) Παρὰ τοῦ Δασαρχείου Καρπενησίου ἐδεντροφυτεύθη ἡ περιοχὴ θέσεων Ἀγιος Ἡλίας καὶ κενὰ τοῦ «Κούτουπας» διὰ φυτωρίων δρεινῆς πεύκης καὶ ἐλάτης.

ΣΥΜΠΝΟΙΑ ΚΑΙ ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑ ΜΕ ΤΟΥΣ ΚΟΙΝΟΤΙΚΟΥΣ ΑΡΧΟΝΤΑΣ

Ο Σύνδεσμός μας ἀπέστειλε τὸ κάτωθι ὑπὸ ἀριθ. Πρωτ. 24/30-9-68 ἔγγραφον του πρὸς τὴν Κοινότητα Μεγάλου Χωριοῦ, χαρακτηριστικὸν τοῦ πνεύματος συνεργασίας τοῦ Συνδέσμου μὲ τὰς κοινοτικὰς ἀρχὰς πρὸς ἄρσιν τυχὸν παρεξηγήσεων.

ΣΥΝΔΕΣΜΟΣ ΜΕΓΑΛΟΧΩΡΙΤΩΝ

«Η ΑΓΙΑ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ»

Γραφεῖα : 'Αγ. Φωτεινῆς 47 - Ν. Σμύρνη
 'Αρ. Πρωτ. 24

Ἐν Αθήναις τῇ 30-9-68

ΠΡΟΣ

Τὸ Κοινοτικὸν Συμβούλιον
 Μεγάλου Χωριοῦ Εύρυτανίας

Ἄξιότιμοι Κύριοι,

Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τοῦ ἡμετέρου Συνδέσμου κατὰ τὴν συνεδρίασίν του τῆς 11-9-1968 καὶ κατόπιν προτάσεως τῶν μελῶν του ἥχθη εἰς τὴν ἀπόφασιν ν' ἀποστέλλῃ τὸ παρόν ἔγγραφόν του γνωρίζον πρὸς 'Υμᾶς τὰ κάτωθι πρὸς ἄρσιν τυχὸν παρεξηγήσεων :

1. 'Ο ἡμέτερος Σύνδεσμος λειτουργεῖ ὡς ἐκπολιτιστικὸν καὶ ἔξωραϊστικὸν Σωματεῖον δυνάμει τοῦ καταστατικοῦ αὐτοῦ καὶ οὐδεμίᾳν ἀνάμιξιν ἔχει εἰς τὰ πράγματα τῆς Κοινότητος.

2. 'Οσακις αἱ ἀνάγκαι τῆς Κοινότητος εἶναι τοιαῦται ὡστε νὰ χρήζουσι τῆς ἀρωγῆς τοῦ Συνδέσμου, ἡ Κοινότης δι' ἔγγραφου τῆς πρὸς τὸν Σύνδεσμον θ' ἀναφέρῃ τοῦτο καὶ δὲν θὰ ἐγκρίνῃ τὴν αἴτησιν.

3. 'Ο Σύνδεσμος λαμβάνει πρωτοβουλίας δι' ἐκτέλεσιν ὠρισμένων κοινωφελῶν ἔργων εἰς τὴν Κοινότητα ἀλλὰ πάντοτε τὰ ἔργα ταῦτα θὰ δύνανται νὰ ἐκτελεσθοῦν, μετὰ σύμφωνον γνώμην αὐτῆς.

4. Γνῶμαι, ὑποδείξεις καὶ συζητήσεις προερχόμεναι ἀπὸ μέλη τοῦ Συνδέσμου ἀκόμη δὲ καὶ ἀπὸ μέλη τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Συνδέσμου ἀνετοῦ τῆς προηγουμένης ἔγκρίσεως τοῦ Συμβουλίου του καὶ ἀνετοῦ τῆς ἔξουσιοδοτήσεως πρὸς τοῦτο, θεωροῦνται μόνον προσωπικαὶ καὶ ἀνεύθυνοι καὶ οὐδόλως δύνανται νὰ δεσμεύσωσι τὸν Σύνδεσμον.

5. 'Ο Σύνδεσμος ἐπιθυμεῖ τὴν ἀγαστὴν συνεργασίαν μετὰ τῶν Κοινοτικῶν ἀρχόντων καὶ τῶν δημοσίων 'Αρχῶν πρὸς τὸν σκοπὸν τῆς δημιουργίας ἐνὸς προτύπου Μεγάλου Χωριοῦ ἔξικνουμένης ἐκ τῆς ἀγάπης τῶν ἀπανταχοῦ Μεγαλοχωριτῶν διὰ τὴν γενέτειράν των καὶ τῆς ἀγάπης των πρὸς τὸν ἀνθρώπων.

Τὸ Νέον Διοικητικὸν Συμβούλιον ἐμφορούμενον ἀπὸ τὰς ἀρχὰς τῆς ἀγάπης πρὸς τὸν πλησίον καὶ τὸν πνεύματος συνεργασίας μετὰ τῶν 'Αρχῶν, διαβεβαιοῦ 'Υμᾶς δτὶ δὲν θὰ φεισθῇ κόπων καὶ θυσιῶν πρὸς συνέχισιν τοῦ ἀνεγνωρισμένου καὶ παρὰ τῆς Πολιτείας ἔργου του, πρὸς τὸν σκοπὸν τῆς δικαιώσεως τοῦ πόθου τῶν ἰδρυτῶν του καὶ τῆς ἐπιθυμίας τῶν μελῶν του δι' ἔνα καλλίτερο Μεγάλο Χωριό.

Πρὸς ἄρσιν τῶν παρεξηγήσεων τοῦ παρελθόντος καλοῦμεν 'Υμᾶς δπως μᾶς περιβάλετε μὲ τὸ αὐτὸν πνεύμα συνεργασίας καὶ ἀγάπης.

Ἐπὶ τούτοις διατελοῦμεν

Μετὰ τιμῆς

Διὰ τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον

· Ο Πρόεδρος
 ΕΥΘ. ΔΑΣΚΑΛΟΠΟΥΛΟΣ

· Ο Γεν. Γραμματεὺς
 ΣΤΕΦ. ΒΑΣΙΛΟΠΟΥΛΟΣ

ΔΑΣΙΚΗ ΟΔΟΣ ΜΕΓΑΛΟΥ ΧΩΡΙΟΥ - ΨΙΑΝΩΝ

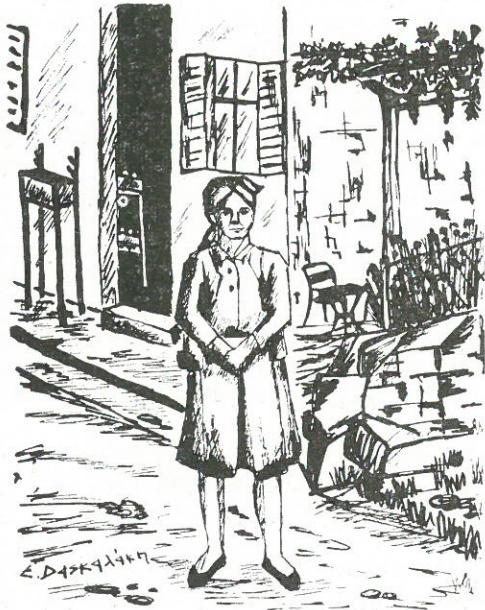
'Απὸ τὸ Δασαρχεῖον Καρπενησίου μᾶς ἐκοινοποιήθη τὸ κάτωθι ἔγγραφον εἰς ἀπάντησιν τῶν ὑπὸ ἀρ. 2901/25-4-68 καὶ 3837/18-9-68 'Υμουργείου Γεωργίας. 'Ο Σύνδεσμος δι' ἔγγραφου του ὑπὸ ἀρ. 244 πρὸς τὸ Δασαρχεῖον Καρπενησίου ἔζητει νὰ πληροφορηθῇ διὰ πρόκειται νὰ πραγματο-

Γιὰ τοὺς ἔνητεμένους

‘Απὸ τὶς παραδόσεις μας (Λαογραφικό)

Μὲ ξεχωριστὴ λαμπρότητα γιορτάζονταν τὰ Χριστούγεννα, ἡ Πρωτοχρονία καὶ τὰ Θεοφάνεια τὸν παληὸν καιρὸν στὸ Χωριό μας. Γιὰ τοὺς γεροντότερους αὐτὰ ποὺ γράφονται εἶναι γνωστά. Γ’ αὐτοὺς ὅμως ποὺ δὲν τὰ ζήσανε καὶ γιὰ ’κείνους ποὺ βρίσκονται χρόνια μακρυὰ ἀπ’ τὸ χωριό μας ἀσφαλῶς εἶναι χρήσιμα, ὅπως χρήσιμα εἶναι σὲ ὅλους μας, γιατὶ ἀποτελοῦν ἔνα μέρος ἀπ’ τὴ ζωὴ μας κι’ ἔνα μεγάλο κομμάτι ἀπὸ τὴ Λαϊκὴ μας παράδοση ποὺ πρέπει νὰ κρατήσωμε μὲ κάθε τρόπο καὶ νὰ ἀξιοποιήσωμε μὲ κάθε μέσον.

Στὸ σύντομο χρονικὸ ποὺ ἀκολουθεῖ περιγράφεται

Μεγαλοχωρίτισα στὴν αὐλὴ παληὸν ἀρχοντικοῦ

μόνο ἔνα ἀπὸ τὰ ὠραῖα ἔθιμα τοῦ τόπου μας τὰ «Καλήμερα».

Γνωστὸ εἶναι σὲ ὅλους πῶς τὴν παραμονὴ τῶν Χριστουγέννων χαράματα ξυπνοῦσαν τὸ χωριό τὰ παιδιὰ μὲ τὶς ὅμορφες φωνὲς ποὺ ἔψαλλαν τὰ κάλλαντα - τὰ τραγούδια — ὅπως τὰλεγαν. Τὸ ἔδιο γινόταν καὶ τὴν Παραμονὴ τῆς Πρωτοχρονίας, τοῦ Λαζάρου καὶ τὴ Μεγάλη Πέμπτη. Εἶχαρα ὅμως ἀπ’ τὶς παραμονὲς τῶν γιορτινῶν ἡμε-

ποιηθῆ ἡ διάνοιξις τῆς Δασικῆς ὁδοῦ Μεγάλου Χωριοῦ - Ψιανῶν. Τὸ Δασαρχεῖο Καρπενησίου μᾶς γνωρίζει ὅτι τὸ ἔργον τοῦτο εἶναι μεγάλης δαπάνης καὶ τὰ εἰς τὴν διάθεσίν του κονδύλια δὲν καλύπτουν τὴν δαπάνην αὐτῆν.

Κατωτέρω παραθέτομεν τὸ ἐν λόγῳ ἔγγραφον πρὸς ἐνημέρωσιν.

Λαμβάνομεν τὴν τιμὴν νὰ ἀναφέρωμεν ὅτι ὡς πρόσκυψεν ἐκ τῆς ἀναγνωρίσεως ἡ αἰτουμένη πρὸς διάνοιξιν ὁδὸς Μεγ. Χωρίου - Ψιανῶ εἶναι τῆς τάξεως τῶν 10.500.000, ὁ δὲ βαθμὸς συμβολῆς τῆς μὲν δασικῆς ἔξυπηρετήσεως ἐγγίζει τὸ 20% τῆς δὲ γεωργικῆς τὸ 1-3% τῆς ὅλης δαπάνης κατασκευῆς καὶ ὡς ἐκ τούτου κρίνεται ὡς μὴ σκόπιμος ἡ κατασκευὴ ταύτης ἀπὸ ἀγροδασικῆς ἀπόψεως.

Συνημμένως ὑποβάλλομεν ἀντίγραφα τοῦ ὑπ’ ἀριθ. 2901/25-4-68 ὑμετέρου ἔγγραφου πρὸς τὴν Διεύθυνσιν Γεωργίας Εύρυτανίας καὶ τοῦ ὑπ’ ἀριθ. 3837/18-9-68 Διευθύνσεως Γεωργίας πρὸς ἡμᾶς.

‘Ο
Δασάρχης Καρπενησίου
Α. ΣΟΥΛΙΩΤΗΣ

ρῶν ποὺ ἀναφέραμε ἡ παραμονὴ τῶν Θεοφανείων ἦταν κάτι ποὺ δὲν ἀνῆκε στὰ παιδιά. Τὰ τραγούδια καὶ συγκεκριμένα τὰ «Καλήμερα» τὰ τρογουδοῦσαν ἀντρες καὶ ὅσι τὶς πρωΐνες ὥρες τῆς παραμονῆς, μὰ τὴ νύχτα.

Τὰ «Καλήμερα» λοιπόν, λέγονταν ἔτσι γιατὶ ἄρχιζαν μὲ τὶς λέξεις «καλήμερα - καλήμερα» παράτονες τῆς λέξεως καλημέρα, τραγουδῶνταν ἀπὸ ἀντρες.

Παραμονὴ τῶν Θεοφανείων καὶ μόλις ἔπεφτε γιὰ καλὰ τὸ σκοτάδι στοὺς δρόμους τοῦ Χωριοῦ, μιὰ μεγάλη ζυγιὰ ἀπὸ ἀντρες ποὺ πολλοὶ κρατοῦσαν φανάρια καὶ δαυλιὰ γιὰ νὰ βλέπουν ἔπερναν τοὺς δρόμους τοῦ χωριοῦ ποὺ τὶς περισσότερες χρονιές ἦταν χιονισμένες κι’ ἄρχιζαν μὲ δυνατές φωνές:

«Καλήμερα, καλήμερα, ’φεντίμ’ καλή σου μέρα.

ἀφέντιμ’ στὰ σαράντα σου καντήλια κρεμασμένα.

«Ἄν βάλης λάδι μοναχὰ φέγγουν τῆς ἀφέντιας σου ἀν βάλης λάδι καὶ κερι φέγγουν τῆς γειτονιᾶς σου».

Τὸ τραγοῦδι τους φυσικὰ εἶχε παραλλαγές ἀνάλογα μὲ τὰ μέλη τῆς οἰκογενείας ποὺ ἀπευθύνονταν.

“Αν τὸ σπιτικὸ εἶχε ξενητεμένο ἡ ζυγιὰ τραγουδοῦσε στίχους ποὺ εὔχονταν τὸ γυρισμὸ στὴν πατρίδα πλούσιου καὶ προκομμένου γιὰ ἀγορές χωραφιῶν καὶ εὐχές γιὰ μόνιμη διαμονή.

“Αν πάλι εἶχε κόρη ἐλεύθερη τότε οἱ στίχιοι δὲν ἦταν καθόλου φειδωλοὶ στοὺς ἐπαίνους καὶ τὰ τσακίσματα τῆς φωνῆς :

«Κυράμ’ τὴ θυγατέρα σου, κυράμ’ τὴν ἀκριβή σου τὴν ἔλουζες τὴ χτένιζες στὰ σύγνεφα τὴν κρύβες καὶ σπάραξε τὸ σύγνεφο κι’ ἐφάνει ἡ κόρη μέσα».

Γιὰ τὴ νοικοκυρὰ τραγουδοῦσαν :

«Πολλά εἴπαμε τ’ ἀφέντη μας νὰ ποῦμε τῆς κυρᾶς μας. Κυρὰ μ’ ἀντὰς στολίζεσε καὶ πᾶς στὴν ἐκκλησιά σου, βάνεις τὸν ἥλιο πρόσωπο καὶ τὸ φεγγάρι ἀστήθι, καὶ τὸν καθάριο αὐγερινὸ βάνεις καγγελοφρίδι»

“Αν τὸ σπίτι εἶχε πολλὰ ἀρσενικὰ παιδιά, τότε τὸ τραγοῦδι ἀλλαζε τοὺς στίχους του :

»Ἐδῶ ἔχομε τρεῖς γιοὺς καλοὺς καὶ τρεῖς καλοὺς λεβέντες γυρεύουν γιὰ νὰ παντρευτοῦν νὰ βροῦν ν’ ἀρραβωνιάσουν. Ζητοῦν ἀπὸ ψηλὴ μεριά κι’ ἀπὸ Γιωργάδες μάνα, ν’ ναι ψηλή, νάναι λιγνή, νάναι καγγελοφρύδα».

Φυσικὰ ἀν τὸ σπίτι εὐποροῦσε καὶ εἶχε ἀφέντη, κυρά, κόρες καὶ γιοὺς τὸ τραγοῦδι λεγόταν δλόκληρο χωρίς περικοπὲς κι’ αὐτὸ πάλι ἦταν σχετικὸ μὲ τὴν οἰκονομικὴ κατάσταση τοῦ νοικοκυρή.

Οἱ νοικοκυραῖοι ἔβγαιναν στὶς αὐλόπορτες, ξεμαντάλωναν τὶς μεγάλες ξύλινες πόρτες κι’ ἔδιναν στοὺς τραγουδιστάδες «τὸν κόπο τους ἀπ’ τὸ χρυσὸ πουγγί τους».

Γιὰ ὅσα σπίτια δὲν προλάβαιναν νὰ περάσουν καὶ νὰ τοὺς ποῦν τὰ «Καλήμερα» οἱ τραγουδιστάδες ἔβγαζαν «δίσκο» τὴν ἄλλη μέρα στὴν ἐκκλησία ποὺ δλο τὸ χωριό πήγαινε, κι’ ἔτσι ἡ συμμετοχὴ ὅλου τοῦ χωριοῦ ἦταν καθολική. Τὰ χρήματα ποὺ μαζεύονταν — καὶ μαζὶ μὲ τὰ χρήματα — τὰ λουκάνικα καὶ τὰ διάφορα ἄλλα χοιρινὰ κομμάτια συγκεντρώνονταν ἀπὸ τοὺς τραγουδιστές καὶ μιὰ βραδυά τοῦ Γενάρη, γινόταν γλέντι μὲ ὄργανα σὲ μία ἀπ’ τὶς ταβέρνες τοῦ χωριοῦ, ἔνα εἶδος συνεσίασης ποὺ θὰ λέγαμε σήμερα.

‘Απ’ τὴν ταβέρνα μποροῦσε νὰ περάσῃ ὁ κάθε χωριανὸς νὰ πάρῃ μεζέ καὶ κρασὶ νὰ πιῇ γιὰ τὸ καλὸ καὶ νὰ εὐχηθῇ «κι’ τ’ χρόν’».

S.B.

ΕΥΧΑΙ ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΟΡΤΑΖΟΝΤΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΝ ΜΑΣ

Τὴν 4/12/68 ἐορτὴν τοῦ ‘Αγ. Ιωάννου Δαμασκηνοῦ ὁ Σύνδεσμός μας ἀπέστειλεν τηλεγράφημα μὲ εὐχές στὸν ἐορτάζοντα Μητροπολίτην Ναυπακτίας καὶ Εύρυτανίας κ.α. Δαμασκηνόν. ‘Ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης μας μᾶς ἀπέστειλεν εὐχαριστίας καὶ τὴν εὐλογίαν του.

κουρασθήκαμε γιὰ λίγο κοντὰ στὴ δροσερὴ πνοὴ τοῦ βουνοῦ. ‘Απὸ τὴν ἄλλη πλευρὰ προχωρώντας στοὺς ἀνηφορικούς ἐλιγμούς κάτω ἀπὸ τὰ πυκνοίσκιωτα ἔλατα τὸ θέαμα ἦταν μαγευτικώτατον!

ΤΟ ΟΔΟΙΠΟΡΙΚΟ ΜΙΑΣ ΠΟΛΙΤΙΣΑΣ

ΜΙΑ ΦΩΤΕΙΝΗ ΝΟΤΑ ΑΠΟ ΤΟ ΠΑΡΕΛΘΟΝ ΤΗΣ ΠΟΛΗΣ ΚΑΙ ΜΙΑ ΚΑΙΝΟΥΡΓΙΑ ΣΤΗΝ ΩΡΑΙΑ ΕΛΛΑΔΑ

Γεννήθηκα και μεγάλωσα στην Κωνσταντινούπολη. Έκει έγνωρισα τὸν ἄνδρα μου. Ήταν ἀκόμη παιδί ὅταν ξεκίνησε ἀπὸ τὸ Μεγάλο Χωρίο γιὰ ἔνα καλλίτερο μέλλον. "Εξῆσε ἐπὶ 45 ἔτη στὴν Πόλη καὶ τὴν θεωρεῖ σᾶν δεύτερη πατρίδα του.

"Ο 'Ἐλλην τῆς Κωνσταντινούπολεως ἔχει στὴν κατοχὴ του πολλοὺς τίτλους. Τίτλους τιμῆς, γιατὶ βρίσκεται στὸ Βυζαντινὸν πνευματικὸν κέντρο, γιατὶ μοχθεῖ καὶ παλεύει μὲ ἀντίξεις περιστάσεις μακρυὰ ἀπ' τὴν πατρίδα του. Μαζὶ μ' αὐτοὺς τοὺς τίτλους σήμερα ἔχει καὶ τὸν τίτλο του πρόσφυγος.

Πέρασαν στιγμὲς ποὺ μᾶς θυμίζουν τὸν παλῆδ μας κατό. Οἱ 'Ἐλληνες τῆς Κωνσταντινούπολεως ἔγιναν πάλι πρόσφυγες. Πάλι ἀφῆκαν τοὺς δικούς τους καὶ τὶς περιουσίες τους. Τότε ἦταν ἡ Μικρὰ Ασία, σήμερα εἶναι ἡ Κύπρος. Αὔριο... ποιός ξέρει... Ναι, ὁ τίτλος μᾶς ἀνήκει...

Μὰ εἶναι τίτλος τιμῆς.

Μάγισσα ἡ Πόλη. Μάγισσα! εἶπα μὲ πόνο σιγαλὰ. Κ' ἔρριξα μιὰ πλατείᾳ ματιὰ στὴ γαλάζια θάλασσα, ὅπου κολυμβοῦσαν τὰλλα Πριγκηπόνησα πέρα ἀπὸ τὴν Πρώτη.

Ποὺ ἀλλοῦ βρίσκεται τοῦτο τὸ ἔξασιο θέαμα; ποὺ χωρίζει δύδ κόσμους μὲ τὰ σμαραγδένια του νερά;

Μὲ χίλιες καλλονὲς προικισμένη ἡ Ἐπτάλοφος.

Όδοιπόροι μπροστά σ' ἔνα γραφικὸν ἔκκλησάκι ἀπ' τὰ τόσα τῆς Πατρίδας μας

Τὴν ἀγκαλιάζει ἡ Προποντίδα καὶ τὴν περιβρέχει ἡ Μαύρη Θάλασσα· κι' ἀνάμεσά της, θεῖο ὑδάτινο στολίδι, ὁ Κεράτιος. Γύρω της καὶ μέσα της γλυκὰ τρεχούμενα νερά. Γνώρισα τὴν φύση, τὴν ἀγάπησα, μεγάλωσα σ' αὐτὴ καὶ λάτρευσα τὴν ὄμορφιά. 'Ο 'Ἐλληνισμὸς τῆς 'Ανατολῆς καὶ τῆς Πόλης σ' ὅλη του τὴν ἀνθηση. Σχολεῖα, Ἐκκλησίες, Θησαυροὶ μαζεύμενοι ἀπὸ αἰῶνες· τόσοι ἀδαμαντοκλλητοὶ σταυροὶ τόσο ἀσῆμι, τόσο μάλαμα! 'Ορφανοτροφεῖα, Γηροκομεῖα, Γυμνασία, Σωματεῖα, Φιλανθρωπικὰ καταστήματα, τὰ ἀνώτερα τῶν Βαλκανίων. Συσσίτια, μέριμνα κοινωνικῆ. Εἶναι τόσα πολλὰ δύσα δείχγουν τὴν δραστηριότητα καὶ τὴν προκοπή της.

Πέρασαν 4 χρόνια φορτωμένα μὲ τὴν ἴστορία τῆς ἀναγκαστικῆς ἔξόδου μας, κι' ἀπὸ τὰ τραγικὰ γεγονότα τοῦ 1964 ποὺ κατέφεραν ἔνα φοβερὸ πλῆγμα στὸν 'Ἐλληνισμὸ τῆς Πόλης. Γιὰ μένα τὴν ἐποχὴ ἔκεινη ἡ προσφυγιὰ δὲν ἦταν παρὰ μιὰ τραγικὴ περιπέτεια ἡ πραγματοποίησι ἐνδὲ δινείρου, γιὰ νὰ γνωρίσω τὴν 'Ἐλλάδα ποὺ τὴν εἶχαμε δῆλοι στὴν καρδιά μας. Θέλαμε δῆλοι νὰ τὴν δοῦμε νὰ τὴν ἀγγίξουμε μὲ τὰ χέρια μας ποὺ τρέμαν ἀπὸ συγκίνησι καὶ μὲ μάτια δακρυσμένα ἀπὸ χαρά. Καὶ ἥρθα...

Σ' ἄλλες θάλασσες. Σ' ἄλλα νερά, ποὺ τὰ νοσταλγοῦσα

καὶ, πλησίασα ἄλλες φυσικὲς ὄμορφιὲς καὶ θαύμασα τὶς ἀρχαιότητές της κι' ἔννοιασα τὸν παλιμό της.

'Η μεγαλύτερη χαρὰ τῆς ζωῆς μου ἦταν ἡ τριήμερος ἐκδρομὴ στὸ Μεγάλο Χωρίο γιὰ τὴν ἑορτὴ τῆς μνήμης τοῦ 'Αγίου Γερασίμου. Κ' ἔνα ὡραῖο πρωΐνο στὶς 2 Ιουλίου ξεκινήσαμε γιὰ τὸ Μεγάλο Χωρίο. 'Ολ' ἡ παρέα μας Μεγαλοχωρίτισσες καὶ μὴ ἦταν τόσον ἀξιαγάπητες μὲ τὰ τραγούδια τους καὶ μὲ τὶς χαρές τους. Σὰν ξένη δὲν ἔγνωριζα κανέναν ἔκτος ἀπὸ τὶς συμπαθέστατες μορφὲς τῶν πολυαγαπημένων μας τότε καὶ 'Αειμνήστων τῷρα Ηροέδρων Δ. Κοντομέρκου, καὶ Εὔθ. Δασκαλοπούλου. Εἶχαμε ἔνα κέφι ἔξαιρετικό. 'Αλλὰ ἡ δική μου χαρὰ ἦταν τόσον μεγάλη, γιατὶ θὰ πήγαινα γιὰ πρώτη φορὰ στὴν γενέτειρα τοῦ ἀνδρός μου, ποὺ τόσον πολὺ ἐπὶ χρόνια μοῦ τὴν ἔξεθείαζε. Γιὰ μιὰ στιγμούλα μούκιαν' ἐντύπωση μιὰ κυρία, ἐπιβλητική, ἀπλὴ στους τρόπους, στὴν ἔμφανισι καὶ μοῦ κίνησε τὸ ἐνδιαφέρον νὰ ρωτήσω. 'Ητο ἡ Κα 'Αντιγόνη Λιάπη ἀεικίνητη, εὐγενική, δείχνοντας εἰς δόλους μας μεγάλο ἐνδιαφέρον. Μετὰ ἀπὸ πεντάωρον διαδρομὴ φθάνουμε στὸ Καρπενήσι. Μὲ ἀργὸ πέρασμα τοῦ λεωφορείου πηγαίνουμε γιὰ τὸ Μεγάλο Χωρίο. Μέσα ἀπὸ τὰ πολύχρωμα λουλούδια οἱ χίλιες δυὸ πρασινάδες καὶ τὸ βουΐτο τῶν ποταμίσιων νερῶν δίνουν πραγματικὴ δροσιὰ κι' ἀνάσα στὸν ἐπισκέπτη. Τὰ ἔλατα γεμίζουν τὸν ἀέρα μὲ τὰ πιὸ μεθυστικὰ ἀρώματα καὶ μέσα ἀπὸ τὸ δροσερό τους βασίλειο ἀκούονται τῶν πουλιών τὰ γλυκόχα κελαδίσματα. Αἰσθάνεσαι σὲν νὰ βρίσκεσαι σὲ μιὰ παραδεισιακὴ κηπούπολη. 'Η πρώτη στάσις ἦταν τὸ θαυμάσιο τοπεῖον τοῦ 'Αγίου 'Αθανασίου, μὲ τὰ αἰώνιβια καὶ πανύψηλα δένδρα. 'Εδῶ θὰ πάρη τὴν ἀνάσα ὁ ἐπισκέπτης καὶ θὰ καθήσῃ νὰ πάρῃ ἀπὸ τὸ πέτρινο περίπτερο τὸ ὡραῖο πατροπαράδοτο καὶ φημισμένο Μεγαλοχωρίτικο καρυδάκι γλυκὸ μὲ τὸ δροσερὸ νεράκι.

Λίγο πάρα πέρα ἀντηχοῦσαν θριαμβευτικὲς φωνὲς περιμένοντάς μας. Μεγάλος ενθουσιασμὸς ὅταν φθάσαμε στὴν Πλατεῖα τοῦ Χωρίου. Αύθορμητα καὶ μὲ μεγάλη συγκίνησί μου λέω:

Ω! φηλὰ ποὺ σὲ νανούριζε ἡ Μάννα σου βρὲ Τάσο μου!!

Τὸ Μεγάλο Χωρίο εἶναι κτισμένο εἰς ὑψόμετρον 780 μέτρων. Καὶ κάτω ἀπὸ τὸ βουΐτο τῶν ποταμίσιων νερῶν καὶ τὸ θρόισμα τῶν φύλλων ἔμεινα ἔκθαμβη ἀπὸ τὶς δασωμένες δαντελωτές ἐλατοπλαγιές καὶ τὸ πλούσιο δέγχονον.

Τὴν ἐπομένην πήγαμε στὴν 'Ἐκκλησία τοῦ 'Αγίου Γερασίμου καὶ μετὰ τὴν θεία Λειτουργία σχηματίσθηκε ἡ πομπή. Προηγοῦντο τὰ ἔξαπτέρυγα, οἱ ιερεῖς μὲ τὰ σεπτά λείψανα τοῦ 'Αγίου καὶ ἐπλαισώνοντο ἀπὸ κορίτσια τῆς Οἰκοκυρικῆς Σχολῆς.

Πίσω ἀκολούθουσε δόλο τὸ 'Ἐκκλησίασμα. 'Οταν φθάσαμε εἰς τὸν Ιστορικὸν Μητροπολιτικὸν Ναὸν τῆς 'Αγίας Παρασκευῆς ἐμπρός στὸ κενοτάφιον τῶν 'Εθνομαρτύρων ἐψάλη Τρισάγιον καὶ ἐν συνεχείᾳ ὁ 'Αειμνηστος Πρόδεδρος Εὔθ. Δασκαλόπουλος μίλησε διὰ τοὺς 'Αθανάτους Νεκρούς.

'Η 'Εορτὴ συνεχίσθη στὴν Πλατεῖα ὅπου τὰ κορίτσια τῆς Οἰκοκυρικῆς Σχολῆς χόρευσαν ἔθνικους χορούς τραγουδώντας.

Γνώρισα τὸ Μεγάλο Χωρίο μὲ κάθε λογῆς δένδρα. Μουριές, πλατάνια, ίτιές, βάτα, περίφημες καρυδιές, ὡραῖες μηλιές, βυσινιές, κερασιές.

Τὰ στενὰ δρομάκια μὲ τὰ ιστορικὰ σπίτια μὲ τὶς πλούσιες κληματαριές γιὰ δροσιά..

'Εκεῖνο ποὺ μ' ἐνθουσίασε καὶ μὲ συγκίνησης μέχρι δακρύων ἦτο, φιλοξενία. 'Ο ξένος πάντοτε θὰ βρῇ ἀνοιχτὴ πόρτα, φιλόξενο σπίτι. Καλωσούστος γυναίκες μὲ τὶς μαντῆλες τους, νέες καὶ ἡλικιωμένες μὲ τὰ ζῶα τους πρωτ, καὶ βράδυ πηγαίνοντας στὰ χωράφια, γνωστοί, ἀγνωστοί σὲ καλημερίζουν μὲ καλωσύνη.

Μὰ ἥθελα νὰ γνωρίσω καὶ τὰ βουνά νὰ τ' ἀγγίσω ἀπὸ κοντά. Κ' ἔνα πρωΐνο, πέρονοντας τὶς γκλίτσες μας ξεκινιῶμε.

Μετὰ ἀπὸ μιὰ μεγάλη διαδρομὴ καὶ πολύστροφες ἀνηφοριές μέσα ἀπὸ τὰ πυκνὰ ἔλατα στὴν ὑψηλότερη κορυφὴ τοῦ βουνοῦ σᾶν κορώνα φεγγόβιολη ὁρθώνεται περήφανο τὸ παρεκκλήσι τοῦ 'Αγ - Λιά. 'Εκεῖ ἀφοῦ προσευχηθήκαμε ξε-

ΣΚΕΨΕΙΣ ΈΝΩΣ Μεγαλοχωρίτη

Απ' τὸν συμπαριώτη μας Μεγαλοχωρίτη μπαρμπα - Θανάση Χάσκο πήραμε τὴν παρακάτω ἐπιστολήν ἐνδεικτικήν τῆς ἀπλότητος ποὺ τὸν διακρίνει καὶ τοῦ καθάρου μυαλοῦ του. Τὴν παραθέτομε διόλκηρη μὲ τὸν τίτλο: «ΚΑΤΙ ΠΟΥ ΓΥΠΑΡΧΕΙ».

Ἐν Μεγάλῳ Χωρίῳ τῇ 12-12-1968
ΚΑΤΙ ΠΟΥ ΓΥΠΑΡΧΕΙ

Τὸ τί ὑπάρχει καὶ γύρω μας συμβαίνει εἶναι πρᾶμα ποὺ πρέπει νὰ τὸ σκεφτόμαστε καὶ νὰ τὸ συζητᾶμε. Καὶ ἀκόμα πρέπει νὰ κάνωμε σχέδια καὶ νὰ διατυπώνωμε κρίσεις καὶ ἐπικρίσεις καμιὰ φορά.

Βέβαια δὲν πρέπει νὰ ἐπικρίνωμε κάτι δίχως νὰ παίρνωμε μέρας στὴ δημιουργία του. Θέλω νὰ πῶ ὅτι δὲν ἐργάζόμαστε γιὰ κάποιο σκοπὸν δὲν ἔχομε δικαίωμα νὰ τὸν ἐπικρίνωμε.

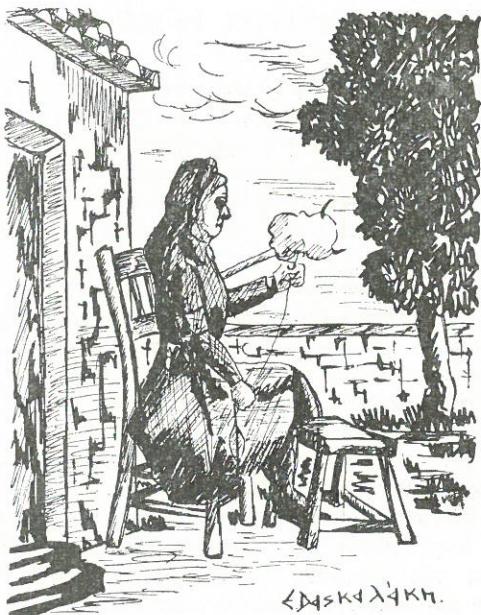
Ολοὶ μαζὶ καὶ ὅλοι ἑνωμένοι πρέπει κάτι νὰ προσπαθοῦμε γιὰ τὸ Χωρίο μας, ἄλλος λίγο καὶ ἄλλος πολὺ. Ἀλλος μὲ χρῆμα κι' ἄλλος μὲ δουλειά. Μήν ἀμελεῖτε καὶ μὴ λογομαχῆτε καὶ σκεφθῆτε γιὰ λίγο τί εἶναι τὸ χωρίο μας καὶ τί μπορεῖ νὰ γίνη ὅταν ὅλοι βρεθοῦμε ἑνωμένοι.

Παπάντα κάτι καλὸ θὰ λέμα καὶ πάντα κάτι καλὸ θὰ φτιάγουμε.

Θὰ ἔρθῃ καιρὸς ποὺ τὸ χωρίο μας θὰ λάβῃ ἀξία γιατὶ ἔχει ἀπ' τὴν φύση πολλὰ προσόντα ποὺ μὲ τὸν καιρὸ κάθε ἀνθρώπος θὰ ἐπιθυμίσῃ.

Ἄερα καθαρό, νερὰ κρουσταλένια, γῆ πράσινη καὶ καθαρή. Αὐτὸ βρίσκονται πλούσια στὸ χωρίο μας καὶ νὰ προσπαθίσωμε νὰ τὰ καλλιεργήσωμε καὶ νὰ τὰ ἀξιοποιήσωμε, νὰ γίνη τὸ χωρίο μας ὅπως καὶ πρῶτα. Χωρὶς ἀρχοντοχώρι μέσα στ' ἄλλα χωριά. Πραγματικὸ Μεγάλο Χωρίο. Τότε ἔκεινοι ποὺ θὰ γνωρίσουν τὸ χωρίο μας θὰ μᾶς καμαρώνουν κι' ἔμεις θὰ ζοῦμε πιὸ καλὰ γιατὶ θὰ ζοῦμε περήφανα.

Αθανάσιος Δ. Χάσκος

Γερόντισσα μὲ τὴ ρόκα στὴν αὐλὴ

Οχι μακρυδ' ἀπὸ κεῖ ἀπλώνεται πανοραμικὰ σὲ μεγάλη ἔκταση δροσόχαρο καὶ πνιγμένο στὶς πρασινάδες τὸ Ἐκκλησάκι τῆς Παναγιάς, καὶ λίγο παρὰ πέρα ξαποστάσαμε.

Ἡπικαὶ τὸ δροσερὸ νερὸ ἀπὸ τὴν κρυσταλλοπηγή του σιγοτραγουδώντας ἀρμονικὰ μὲ τὰ φυλλώματα τῶν δένδρων. Καὶ ὑστερὰ ἀπὸ αὐτὸ τὸ μαγευτικὸ θέαμα πήραμε τὸ δασόδρομο καὶ φθάσαμε στὸ Χωρίο. Μέσα σὲ τέτοια ὥραια φύση ζῆ τὸ Μεγάλο Χωρίο. Καὶ ἀξίζει πολὺ νὰ ἀξιοποιήσωμε τὴν Ἑλληνικὴ μας Ἐλβετία.

ΑΘΗΝΑ ΑΝ. ΑΡΑΠΟΓΙΑΝΝΗ.

ΙΑΤΡΟΣ ΔΕΣΠΟΙΝΑ ΧΑΣΕΚΙΔΟΥ

Μὲ καταφανῆ συγκίνηση καὶ αἰσθήματα πόνου καὶ χωρισμοῦ ἀποχαιρέτησε τὸ χωρίο μας τὴν ίατρὸ δεσποινίδα Δέσποινα Χασεκίδου.

Σὲ τέτοιες στιγμὲς τὰ λόγια δὲν ἐκφράζουν τὰ βαθεῖα αἰσθήματα εἰλικρινοῦς ἀγάπης καὶ εὐγνωμοσύνης γιὰ τὴν εύσυνελδητὴ ἐπιστήμονα καὶ θεραπαινίδα τοῦ πόνου, τὴν κοινωνικὴ ἐργάτρια, τὴν ἀκαταπόνητη καὶ τόσο ἀφοσιωμένη στὸ καθῆκον.

Τέσσαρα χρόνια ἡταν ἀρκετὰ ὥστε ἡ ἀγάπη της νὰ δημιουργήσῃ δεσμοὺς ἀρρηκτούς μὲ τὸ Χωρίο μας καὶ τὸ δόνομά της νὰ ἐμπένε τὸ σεβασμὸ σὲ ὅλους.

Τὸ ίατρὸς Δέσποινα Χασεκίδου, πάνω καὶ ἀπ' τὸ καθῆκον ποὺ τῆς ἔταξε ἡ ἰδιότητά της, ὡς ἐπιστήμονος, ἐκαλλιέργησε ἀρετές ἀγάπης πρὸς τὸν πάσχοντα συνάνθρωπον, καὶ μετουσίωσε σὲ πράξη γεμάτη εὐγενῆ αἰσθήματα ὅσα ἡ λογικὴ θέλει νὰ παρουσιάσῃ σὰν στεγνὴ «δεοντολογία».

Ο συνδυασμὸς τῆς ἐπιστημονικότητος καὶ τοῦ ἀνθρωπισμοῦ ταυτίστηκαν σὲ μιὰ ἔννοια καὶ ἐκφράσθηκαν μὲ μιὰ λέξη: ἀγάπη.

Αὐτὴ τὴν ἀγάπη πρὸς ὅλους ποὺ ἔμπρακτα ἀπέδειξε, ἐπὶ μιὰ τετραετία χωρὶς νὰ φείδεται κόπων καὶ θυσιῶν καὶ μὲ τὶς πλέον ἀντίξεος συνθήκες, αὐτὴ ἡ ἐθελουσία καὶ ὅχι κατ' ἐπιταγὴν διακονία καὶ μὲ τὶς ἐλλειψίεις ποὺ κάθε τόσον ἐπαρουσιάζοντο σὲ ἐπιστημονικὰ μέσα, ἐπέβαλε τὴν Δέσποινα Χασεκίδου στὶς καρδιές τῶν ἀνθρώπων τοῦ Ολωριοῦ μας καὶ τῶν γύρω χωριῶν, ποὺ τὴν ἀγάπησαν πραγματικά.

Τὸ ὥρα τοῦ ἀποχαιρετισμοῦ ἡταν ὥρα πόνων ποὺ ἡ ἀγάπη της δὲν μποροῦσε νὰ θεραπεύσῃ πλέον μὲ φάρμακα.

Οἱ ἀποχαιρετιστήριες εὐχές ησαν μαριόστομες καὶ βαθειὰ ἀληθινές. Τὸ ἔλλειψη τῆς παρουσίας της καταφανῆς καὶ τὸ κενὸ δυσαναπλήρωτο.

Τὸ Φ.Τ.Μ.Χ. αἰσθάνεται τὴν ἀνάγκη νὰ τῆς ἀπευθύνη θερμὰ εὐχαριστῶ γιὰ τὰ ὅσα ὡς ἐπιστήμων καὶ ἀνθρώπων ἐπετέλεσε στὸ Μεγάλο Χωρίο καὶ νὰ ἐκφράσῃ τὶς θερμότερες εὐχές της γιὰ πρόσδο, καλὴ σταδιοδρομία καὶ συνέχιση τοῦ ἀνθρωπιστικοῦ της ἔργου, εὐχές ποὺ διερμηνεύουν τὰ αἰθήματα ὅλων ἀνεξαιρέτως τῶν Μεγαλοχωρίτων. Θὰ εἴμασταν δὲ «ύτυχεῖς ἐάν ἡ ίατρὸς μᾶς ἔκαμε τὴν τιμὴ νὰ ἐπισκέπτεται τὸ Χωρίο μας ὅταν οἱ συνθῆκες τῆς τὸ ἐπιτρέπουν.

Σ. Βασιλόπουλος

ΔΕΣΠΟΙΝΑ ΧΑΣΕΚΙΔΟΥ

Τὸ δόνομά της θὰ μείνῃ στὶς καρδιές ὅλων τῶν κατοίκων τοῦ Μεγ. Χωριοῦ καὶ τῶν γύρω Χωριῶν. «Ἄξια σὰν ἐπιστήμων καὶ μεγάλη στὴν φυσὴ ὑπῆρξε κατὰ τὴν τριετῆ καὶ πλέον ὑπηρεσία της σὰν ἀγροτικὸς γιατρὸς τῆς περιφερείας.

Δὲν ἐφείσθη κόπων καὶ θυσιῶν καὶ ὑπῆρξε δίκαια τὸ μέλος τῆς οἰκογενείας τῶν συγχωριανῶν μας.

Μεγάλα λοιπόν καὶ πολλὰ «εὐχαριστῶ» καὶ ἀπειρες εὐχές γιὰ τὸ μέλλον της τῆς ἐκφράζομε ὅλοι καὶ ἰδιαίτερα ὁ γράφων.

Α. ΣΙΤΑΡΑΣ

ΑΔΕΛΦΟΤΗΣ ΜΙΚΡΟΧΩΡΙΤΩΝ «Η ΜΕΤΑΜΟΡΦΩΣΙΣ ΤΟΥ ΣΩΤΗΡΟΣ»

Τὸ ἀδελφότης Μικροχωριτῶν, δίδει τὴν 'Ετησίαν Χοροεσπερίδαν της τὴν 1ην Φεβρουαρίου 1969 ἡμέραν Σάββατον καὶ ὥραν 8.30' μ.μ. εἰς τὰς αἰθούσας τῆς Κοσμικῆς Ταβέρνας ΚΡΙ-ΚΡΙ, 'Αστυδάμαντος 5 - ΠΑΓΚΡΑΤΙ.

Τὸπος: "Οτ δρχ. 120.

Διὰ εἰσιτήρια τηλεφωνήσατε:

κ. Κουτσούκην. Τηλ. 634-341

κ. Θάνον. 311-864.

ΑΠΟ ΤΗ ΔΡΑΣΗ ΤΟΥ ΣΥΝΔΕΣΜΟΥ ΜΑΣ

ΠΡΟΚΗΡΥΞΙΣ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΥ

Ο Σύνδεσμός μας στήνη προσπάθειά του για την καλλιτέρα προβολή και τονοιστική αξιοποίηση του Χωριού μας προκηρύσσει ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΝ ΔΙΑ ΤΗΝ ΒΡΑΒΕΥΣΙΝ ΤΩΝ ΚΑΛΥΤΕΡΩΝ ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΩΝ μὲ θέμα τὰ Τοπία, τὴν ἀγροτικὴν καὶ τὴν καθημερινὴν ζωὴν τοῦ Χωριοῦ μας.

- a) Θέμα: Τοπία τοῦ Μεγάλου Χωριοῦ καὶ τῆς περιοχῆς του, σκηνὲς ἀπὸ τὴν ἀγροτικὴν καθημερινὴν ζωὴν τοῦ Χωριοῦ καὶ ἀπὸ τὶς διάφορες ἐκδηλώσεις, τελετές, πανηγύρια κατὰ.
- β) Διάρκεια τοῦ Διαγωνισμοῦ: 10 Ιανουαρίου 1969 ἕως 10 Ιανουαρίου 1970.
- γ) Επιτροπὴ κοίσεως: Ο Πρόεδρος τοῦ Συνδέσμου, ἡ ζωγράφος - ἄγγειογράφος Κα ΚΟΥΛΑΤΣΕΒΑ - ΚΩΣΤΑΝΤΗ καὶ ὁ Γραμματεὺς τοῦ Συνδέσμου.

ΠΡΟΚΗΡΥΞΟΜΕΝΑ ΒΡΑΒΕΙΑ :

1) ΠΡΩΤΟΝ ΒΡΑΒΕΙΟΝ δρχ. 1.500
2) ΔΕΥΤΕΡΟΝ   »   1.000
3) ΤΡΙΤΟΝ   »   500

Παρακαλοῦνται όλοι οἱ Μεγαλοχωρίτες καὶ φίλοι τοῦ Μεγάλου Χωριοῦ ποὺ ἀσχολοῦνται μὲ τὴν φωτογραφία, νὰ λάβονται μέρος στὸν διαγωνισμό μας καὶ νὰ ἀποτελέσουν τὸ ἀργό τερον μέχρι τῆς 20ῆς Δεκεμβρίου 1969 φωτογραφίες ὡς καὶ ἀρνητικὰ φίλμ μὲ θέμα τὸ Μεγάλο Χωριό.

Οἱ βραβευμένες φωτογραφίες ἀσπρόμαρφες ἢ ἔγχρωμες, τοῦλάχιστον δύο γιὰ κάθε θέμα, θ' ἀποτελέσονται δικιὸν γιὰ τὴν καλλιτέρα ἐμφάνιση τοῦ περιοδικοῦ μας καὶ τὴν ἔκδοσιν λευκώματος μὲ θέμα τὸ Μεγάλο Χωριό.

('Απόφασις Διοικ. Συμβούλιον 4-12-68).

ΑΠΟΓΕΥΜΑΤΙΝΗ ΤΣΑ·Ι· - ΠΙΝΑΚΑ

Μὲ πρωτοβουλία τῆς ἐκλεκτῆς Συμπολίτιδός μας Κας Αντιγόνης Κ. Λιάπη καὶ Κυριῶν καὶ Δεσποινίδων ὁ Σύνδεσμός μας πραγματοποίησε ἀπογευματινὴν τσαγιοῦ - Πινάκη στὶς αἰθουσεῖς τοῦ Ξενοδοχείου ΑΚΡΟΠΟΛ - ΠΑΛΑΙΑΣ τὴν 3/12/68.

Οἱ εἰσπράξεις τῆς ἐκδηλώσεως μας αὐτῆς θὰ διατεθοῦν ὑπὲρ τῆς ἐξοφλήσεως τῶν ἔξόδων ἐπιπλώσεως τῶν δύο δωματίων ποὺ προσετέθησαν γιὰ τὴν ὀλοκλήρωση τοῦ ξενοδοχείου στὸ Μεγάλο Χωριό, καθὼς καὶ τὴν ἐνίσχυσιν τοῦ 'Εράνου γιὰ τὴν 'Αγ. Παρασκευή.

Στὸ τσάι μας αὐτὸν παρευρέθησαν ἐκλεκτὰ μέλη τῆς 'Αθηναϊκῆς κοινωνίας. Παρευρέθησαν ἐπίσης πολλές Μεγαλοχωρίτισες κυρίες καὶ δεσποινίδες. 'Ἐγινε ἐπίδειξις μόδας τοῦ οἴκου Μάρου, πού παρουσίασε πολὺ δραϊκὰ μοντέλα.

Τὸ Συμβούλιο εὐχαριστεῖ τὶς κυρίες καὶ δεσποινίδες ποὺ συνετέλεσαν στὴν ἐπιτυχία τῆς ἐκδηλώσεως μας αὐτῆς καὶ ίδια τέρως τὴν Κα 'Αντιγόνη Λιάπη. 'Ἐπίσης εὐχαριστεῖ δύσους προσέφεραν δῶρα γιὰ τὴν ἐπιτυχία τοῦ Λαχνοῦ μας δῶρας τὴν Δ/νσι τῆς Βιομηχανίας «ΕΘΝΟΣ» Γ.Α. ΚΕΡΑΝΗΣ γιὰ τὴν προσφορά της κυτίων σιγαρέττων κτλ.

Τὴν ὀργανωτικὴν ἐπιτροπὴν ἀποτέλεσαν οἱ Κυρίες: 'Αντιγόνη Λιάπη, 'Ελένη Μπαζιώνη, 'Ελένη Γιατράκου, Μαίρη Κοντομέρκου, Μαρία Στασινοπούλου καὶ Θεωδώρα Βρυνιώτου καὶ αἱ Δεσποινίδες Κατερίνα Βασιλοπούλου καὶ Σιαμανῆ.

'Ο Σύνδεσμος συγχαίρει διὰ τὴν πρωτοβουλίαν καὶ εὐχαριστεῖ τοὺς παρευρεθέντας καὶ τὴν ὀργανωτικὴν ἐπιτροπήν.

ΕΙΣΦΟΡΑΙ ΥΠΕΡ ΤΟΥ ΦΙΛΟΠΤΩΧΟΥ ΤΑΜΕΙΟΥ ΤΟΥ ΧΩΡΙΟΥ ΜΑΣ

- 1) 'Ο Σύνδεσμός μας ἀντὶ στεφάνου εἰς μνήμην 'Ανδρέου Τσίρου διέθεσε δρχ. 200,
- 2) 'Ἐπίσης εἰς μνήμην Χαραλάμπους Τ. Σύψα καὶ Σταύρου Δ. Χασκοπούλου ἀνὰ δρχ. 200 δι' ἔκαστον.
- 3) Εὔφροσύνη 'Ι. Βλάχου τὸ γένος Ιωάννου Κοντομέρκου εἰς μνήμην τοῦ συζύγου της Ιωάννου Βλάχου δρχ. 100.
- 4) 'Ο Σύνδεσμος :
- α) ἀντὶ στεφάνου εἰς μνήμην Θεοδοσίου Φλώρου δρχ. 200.
- β) Εἰς μνήμην τοῦ προέδρου του Εύθυμου Δασκαλοπούλου δρχ. 500
- γ) Εἰς μνήμην τοῦ ἐπιτίμου προέδρου του Δημητρίου Κοντομέρκου δρχ. 500.
- δ) Εἰς μνήμην τοῦ Δημητρίου Σιταρᾶ δρχ. 200.
- 5) Χρῆστος Σ. Γιαταγάνας εἰς μνήμην τῆς νοννᾶς του Αἰκατερίνης Καραδημήτρη δρχ. 100.
- 6) Ιωάννης Κ. Μπουρνάζος εἰς μνήμην τοῦ ἐξαδέλφου του Δ. Σιταρᾶ δρχ. 100
- 7) Ιωάννης Κ. Μπουρνάζος εἰς μνήμην Δ. Κοντομέρκου δρχ. 100.
- 8) Οἱ ἀδελφοί : Εύφροσύνη 'Ι. Βλάχου τὸ γένος Ι. Κοντομέρκου, 'Ελένη Χήρα Ιωάννου Μεσίρη καὶ ὁ Κων/γος Ιωάν. Κοντομέρκος εἰς μνήμην τοῦ ἀδελφοῦ τους Δημητρίου 'Ι. Κοντομέρκου δρχ. 1.500.

- 9) Χρῆστος Γιαταγάνας εἰς μνήμην Μαρίας Κ. Γιαταγάνα δρχ. 100.
- 10) Μαΐρη Εύαγγ. Γαβρίλη εἰς μνήμην τοῦ συζύγου της Εύαγγέλου Α. Γαβρίλη δρχ. 800.

Τὸ σύνολον τῶν εἰσφορῶν γιὰ τὸ Φιλόπτωχο ταμεῖο τοῦ χωριοῦ μας ἐκ δρχ. 5.000 ἀπεστάλη στὸ Μεγάλο Χωριό κατὰ τὶς ἑορτές τῶν Χριστουγέννων πρὸς διανομὴν εἰς τοὺς ἀπόρους.

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΟΝ ΚΕΝΤΡΟΝ ΡΟΥΜΕΛΙΩΤΩΝ

Πληροφορούμεθα ἀρμοδίως ὅτι κατόπιν συντόνων ἐνεργειῶν τὸ Π.Κ.Ρ. ἀπέκτησεν οἰκοπεδικὴν ἔκτασιν ἐπὶ τῆς δόδοι 'Αραχωβῆς, παραχωρηθεῖσαν ὑπὸ τοῦ Κράτους. 'Ηδη διεξάγονται ἐνέργειαι ὅπως διενεργηθῇ 'Ἐρανος διὰ τὴν οἰκοδόμησιν μεγάρου εἰς τὸ δόπον θά στεγασθεῖν οἱ ὑπηρεσίες τοῦ Π.Κ.Ρ. καὶ τὸ Ρουμελιώτικα Σωματεῖα καὶ 'Ἐνώσεις.

Τὸ Πν. Κέντρον Ρουμελιωτῶν θ' ἀποτελέση τὸ κέντρον τῶν προσταθεῶν δόλων τῶν Ρουμελιώτων Πνευματικῶν Σωματείων γιὰ νὰ γνωρίσωμεν τὴν 'Ιστορία μας καὶ νὰ διαφύλαξωμεν τὴν κληρονομιὰ μας τὴν ἀρχαία καὶ τὴν νέα. 'Ο Σύνδεσμός μας ποὺ εἶναι καὶ ἀπὸ τὰ πρῶτα μέλη τοῦ Π.Κ.Ρ. συγχάρει τὸ Δ/κὸν Συμβούλιον καὶ εὐχεταὶ εὐόδωσιν τῶν σκοπῶν τοῦ Κέντρου πρὸς διεύθυνση τῆς Ρούμελης εἰδικὰ καὶ τῆς Πατρίδος μας γενικώτερα.

'Εξ ἄλλου ἡ 'Ἐνώσις 'Απανταχοῦ Ρουμελιωτῶν (Ε.Α.Ρ.) διοργάνωσεν τὴν 3ην παρελθόντος μηνὸς συνεστίασην εἰς τὰς αἰθουσας τοῦ ξενοδοχείου «ΑΤΘΕΝΕΣ PALACE» μὲ σκοπὸν τὴν ἀλληλογνωμιάν τῶν μελῶν της. Εἰς αὐτὴν προσεκλήθη καὶ ὁ Σύνδεσμός μας λόγω ὅμως τοῦ κρατοῦντος πένθους δὲν ἤδυνθημεν νὰ προσέλθωμεν.

ΜΝΗΜΟΣΥΝΟΝ ΑΠΟΒΙΩΣΑΝΤΩΝ ΜΕΛΩΝ ΤΟΥ ΣΥΝΔΕΣΜΟΥ

"Οπως κάθε χρόνο ἔτσι καὶ ἐφέτος ἔγινε τὸ μνημόσυνο τῶν ἀποβιωσάντων μελῶν τοῦ Συνδέσμου μας τὴν Κυριακὴ 22-12-68 στὸν ιερὸν Ναὸν 'Αγίου Γεωργίου Κυψέλης.

Τὸ μνημόσυνο παρηκολούθησαν πολλοὶ συγχωριανοὶ καὶ φίλοι μας. 'Ανάλογος δέησις ἔγινε καὶ στὴν ἐκκλησία τοῦ Χωριοῦ μας.

Ο ΣΥΝΔΕΣΜΟΣ ΜΑΣ ΠΕΝΘΕΙ

ΕΥΘΥΜΙΟΣ ΔΑΣΚΑΛΟΠΟΥΛΟΣ

Στις 2 Νοεμβρίου άπεβίωσε ξαφνικά άπό καρδιακή προσβολή δύναμης πρόεδρος του Συνδέσμου μας Εύθυμος Δασκαλόπουλος. Ή κηδεία του έγινε άπό τὸν Ιερὸν Ναὸν τοῦ Νεκροταφείου Βύρωνος τὴν Κυριακὴν 3 Νοεμβρίου μέσα σὲ βαθύτατο πένθος.

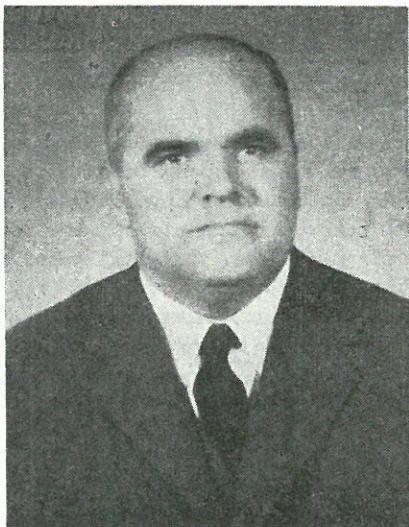
Τὸ Διοικητικὸ Συμβούλιο παρευρέθη σύσσωμο στὴν κηδεία του καὶ κατέθεσε στέφανο μὲ ἄνθη.

Ο δείμνηστος ἔχαιρε μεγάλης ἐκτιμήσεως ἀπὸ δλους καὶ τὸν διέκρινε ἀφοσίωση στὴν οἰκογένειάν του, βαθειὰ πίστη, ἀγάπη πρὸς τὸν πλησίον, πραότητα χαρακτῆρος καὶ ἀγαθούσην.

Ἡ σταδιοδρομία του ὡς ὑπαλλήλου τῶν Ἑλληνικῶν Ταχυδρομείων καὶ τοῦ Ο.Τ.Ε. ὑπῆρξε λαμπρὴ. Ἀπεσύρθη τῆς ὑπηρεσίας του τὸ ἔτος 1967 συνταξιοδοτηθεῖς.

Ἡ ἀνήσυχη ὅμως φύσις του δὲν τὸν ἀφῆσε ἀδιάφορο θαμῶν συνοικιακοῦ Καφενείου καὶ τὸ καθῆκον του τοῦ ἐπέβαλλε νέες ἀπασχολήσεις. Πρόθυμα καὶ μὲ τὴν ἐπιθυμία του νὰ ὑπηρετήσῃ τὸν Σύνδεσμό μας καὶ τὴ γενέτειρά του ἔλαβε μέρος ὡς ὑποψήφιος σύμβουλος στὶς ἀρχαιρεσίες τοῦ Συνδέσμου τὸ Μάιο τοῦ τρέχοντος ἔτους καὶ ἡ Γενικὴ Συνέλευσις τὸν ἔξιετον μὲ τὴν ψῆφο τῆς Πρόεδρο τοῦ Συνδέσμου.

Ἀπὸ τὴν πρώτη στιγμὴ ἐπέδειξε ἐνδιαφέρον γιὰ τὸν Σύνδεσμο καὶ ἐπιβλήθηκε σὲ δλους μὲ τὸν μειλίχιο τρόπο του καὶ τὶς ἀρετές του. Ἐφυγε ἀπὸ κοντά μας ἀπροσδόκητα καὶ

ἥσυχα. Ο Σύνδεσμος αἰσθάνεται μεγάλη τὴν ἀπώλεια καὶ τὸ κενὸν γιατὶ ἔχασε τὸν τίμιο ἐργάτη καὶ ἀγαθὸ συνεργάτη του.

Τὸν Σύνδεσμον ἀντιπροσώπευσεν διάδοχος τὸ Δ/κὸν Συμβούλιον καταθέσαν στέφανον ἐπὶ τῆς σοροῦ.

Εἰς τὴν νεκρώσιμον τελετὴν παρέστη ὁ Σεβασμός. Συνοδικὸς Μητροπολίτης Νικοπόλεως καὶ Πρεβέζης κ.κ. Στυλιανός.

Τὸν νεκρὸν ἀπεχαιρέτησεν ἐκ μέρους τοῦ Συνδέσμου ὁ Ἀντιπρόεδρος αὐτοῦ Αἰδεσιμολ. Πρεσβύτερος κ. Κων/νος Βαστάκης εἰπὼν τὰ ἀκόλουθα :

Σεβασμιώτατε Δέσποτα,

Μὲ ὀδύνην ψυχῆς ἀνέλαβον ἐκ μέρους τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Συνδέσμου τῶν Μεγαλοχωριτῶν ἡ «ΑΓΙΑ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ» νὰ ἀπευθύνω τὸν τελευταῖον τοῦτον χαιρετισμὸν καὶ νὰ καταθέσω, ὡς ἐλάχιστον δεῦγμα τιμῆς καὶ ἀγάπης, Στέφανον ἐξ ἀγνῶν ἀνθέων τῆς ἀττικῆς γῆς πρὸ

τῆς σοροῦ τοῦ ἀειμνήστου Προέδρου αὐτοῦ καὶ λίαν ἀγαπητοῦ μας συμπολίτου Εύθυμου Δ. Δασκαλοπούλου.

Μὲ τὸν ἀπροσδόκητον θάνατον τοῦ ἀγαπητοῦ μας καὶ καλοῦ Προέδρου δὲν δοκιμάζει βαθυτάτην θλῖψιν μόνον ἡ οἰκογένειά του, ἀλλὰ καὶ δλοὶ ἡμεῖς οἱ συνεργάται του καὶ οἱ συμπολῖται του. «Ολοὺς ἡμᾶς, λέγω, διαφνίδιος θάνατος του μᾶς ἀφήνει σκεπτικούς καὶ ἀφώνους.

Ο ἀγαπητός μας Εύθυμος Δασκαλόπουλος ὁ μέχρι χθὲς συναναστρεφόμενος καὶ συνεργαζόμενος μεθ' ἡμῶν μὲ τὴν πραεῖαν καὶ χαρούμενην πάντοτε ἔκφραστιν καὶ διάθεσιν δλως αἰφνίδιως μετέστη ἐκ τῆς παρούσης ζωῆς, κατὰ τὰς ἀνεξερευνήτους βουλὰς τοῦ Θεοῦ εἰς τὴν ἡλικίαν τῶν μόλις 55 ἔτῶν.

Ο θάνατός του δημιουργεῖ μέγα κενόν. Ἀποστερεῖται ἡ οἰκογένειά του τῶν στοργικῶν φροντίδων του, χάνει ἡ κοινωνία μας ἐναὶ ἐκλεκτὸν μέλος της, καὶ διαλαΐφατος Σύνδεσμός μας, εἰς τὰς προσδοκίας τοῦ ὄποιου μετ' ἐμπιστοσύνης ἀπέβλεψε διὰ νὰ τὸν κατευθύνῃ μὲ τὴν συνετὴν καὶ φιλότιμον δραστηριότητά του χάνει τὸν ἔξαίρετον Πρόεδρόν του.

Παρ' ὅλα ταῦτα, ὅμως, δὲν προκειμένω, ἀγαπητοῖ μου, νὰ σᾶς παρουσιάσω ποῖος ὑπῆρξεν ὁ ἀγαπητός μας Θύμιος Δασκαλόπουλος. Δὲν θὰ σᾶς καταπονήσω διὰ νὰ σᾶς παρουσιάσω οὔτε τὴν εὐσεβῆ οἰκογενειακὴν του καταγωγὴν μέσα εἰς τὴν ὄποιαν ἐγκαλουχήθη μὲ τὴν πίστιν τῶν ἐλληνοχριστιανικῶν μας παραδόσεων. Οὔτε τὴν εὐδόκιμον μορφωτικήν του κατάρτισιν, ἡ ὄποια σπουδαίως κατόπιν ἐπέδρασεν εἰς τὴν ἐν γένει πρόοδον καὶ ἐπιτυχῆ ἐπαγγελματικήν του σταδιοδρομίαν. Οὔτε θὰ παρουσιάσω τὴν δημιουργηθεῖσαν ὑπὲρ αὐτοῦ εὐσεβῆ οἰκογένειαν. Οὔτε τὰ ὅλα χαρίσματα μὲ τὰ δποῖα ὑπερεκοσμεῖτο καὶ ἰδιαιτέρως τὸν πρᾶσιν καὶ χαρούμενον χαρακτῆρα του. «Ολα αὐτὰ καὶ τόσα ὅλα εἶναι εἰς δλους μας γνωστά. «Ολοὶ ἐτιμούσαμεν τὸν προκείμενον νεκρόν. Καὶ ἔνεκα τοῦ λόγου τούτου καὶ τῶν πολλῶν του προτερημάτων ἡ ἀγάπη καὶ ἡ ἐμπιστοσύνη δλων μας τὸν ἐπέλεξαν ὥστε νὰ γίνη ὁ πρῶτος τοῦ Συνδέσμου μας.

Οφείλω ὅμως νὰ παρουσιάσω τὴν τελευταῖαν στιγμὴν τῆς ζωῆς του, ὡς Προέδρου τοῦ Συνδέσμου μας, ἡ ὄποια εἰς τὸν περισσοτέρους παραμένει ἀγνωστος καὶ ἡ ὄποια ἰδιαιτέρως μας συνεκίνησε. Καὶ αὕτη εἶναι δτι, ὁ θάνατός του συνέβη δλως ἀπροσδοκήτως δλίγας μόλις ὥρας μετὰ τὴν τελευταῖαν συνεδρίαν τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Συνδέσμου μας.

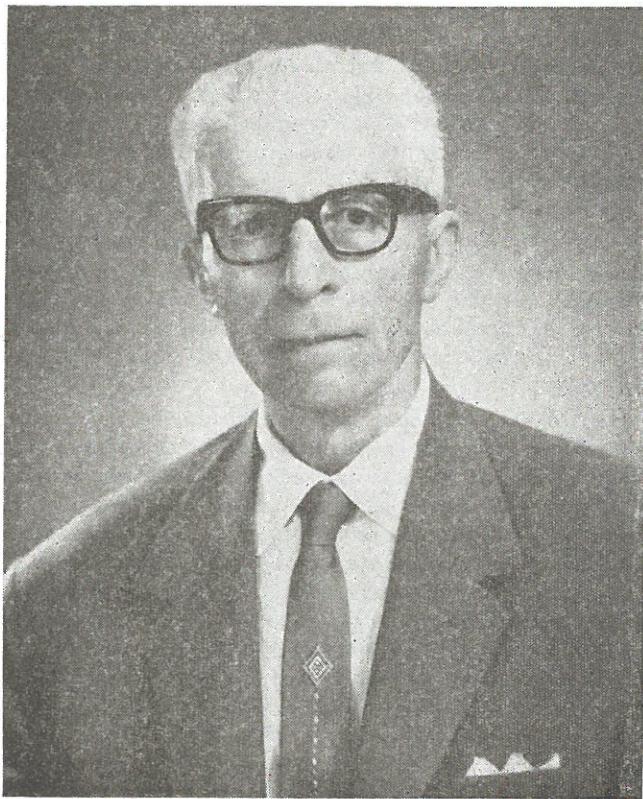
Προχθὲς τὸ βράδυ ὁ ἀείμνηστος Εύθυμος μέχρις ἀργὰ τὴν νύκτα διηγύθυνε μὲ τὴν σύνεσιν καὶ τὴν ἀγάπην, ποὺ τὸν διέκρινε, τὴν συνεδρίαν τοῦ Συνδέσμου μας μὲ τὰ ἀπασχολοῦντα αὐτὸν ζητήματα. Καὶ ἐπὶ πλέον, διὰ τὴν καλὴν αὐτῶν προώθησιν καὶ ἐπιτυχίαν καθώρισεν, ἵνα καὶ τὴν προσεχῆ Τετάρτην ἐπαναληφθῆ νέα συνεδρία... Πρίν, ὅμως, φθάσει ἡ Τετάρτη ἐκλήθη, καίτοι προώρως, νὰ ἀναπαυθῇ τοῦ λοιποῦ εἰς τὸν Οὐρανὸν πλησίον τοῦ Ἀθλοθέτου Κυρίου μας ἀπὸ Τὸν Ὁποῖον θὰ λάβῃ τὴν δικαίων ἀνταμοιβὴν τῶν καλῶν του κόπων καὶ θυσιῶν. Ἡμεῖς δὲ εἴμεθα ὑποχρεωμένοι νὰ πειθαρχήσωμεν εἰς τὴν θέλησιν καὶ ἐντολὴν του καὶ θὰ συνέλθωμεν τὴν αὐτὴν ἡμέραν διὰ νὰ συνεχίσωμεν τὸ ἔργον του καὶ πρὸ παντὸς νὰ ἔξυμνησωμεν τὰς ἀρετὰς του, τὴν εὐσέβειαν του πρὸς τὴν πατρών πίστιν καὶ τὴν ἀγάπην του πρὸς τὴν ἰδιαιτέρων μας πατρίδα. Εἴμεθα ὑποχρεωμένοι νὰ συνέλθωμεν διὰ νὰ σημειώσωμεν εἰς τὰ Πρακτικὰ τῆς ἴστορίας τοῦ Συνδέσμου μας δτι ἡ ἐν γένει προσφορά του πρὸς αὐτὸν θὰ παραμείνῃ ἀριστον παράδειγμα ἀγάπης φιλοπατρίας καὶ ἐργατικότητος.

Δεήθητι, θέειν, Σεβασμιώτατε Δέσποτα, ἵνα δι Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστός, δι ἀρχηγὸς τῆς ζωῆς καὶ τῆς δικαιοσύνης ἀναπαύσῃ ἀπὸ τῶν πόνων τῆς παρούσης ζωῆς τὸν

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ Ι. ΚΟΝΤΟΜΕΡΚΟΣ

Στις 10 Νοεμβρίου και ἐνῶ δὲν εἶχαν στεγνώσει τὰ δάκρυά μας ἀπὸ τὸν ἀδόκητο θάνατο τοῦ Προέδρου μας Εὐθυμίου Δασκαλοπούλου, ἀπεβίωσε στὸ Νοσοκομεῖο τοῦ Ἐλληνικοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ, σὲ ἡλικία 77 ἐτῶν ὑστερα ἀπὸ ἀσθένεια ὀλίγων ἡμερῶν ὁ τέως Πρόεδρος καὶ ἐπίτιμος Πρόεδρος τοῦ Συνδέσμου μας Δημήτριος Κοντομέρκος.

Ἡ κηδεία του ἔγινε τὴ Δευτέρᾳ 11 Νοεμβρίου ἀπὸ τὸ

παρεκκλήσιο τοῦ Κοιμητηρίου Νέας Σμύρνης μέσα σὲ ἥφατο πένθος.

Τὸ Διοικητικὸ Συμβούλιο παρευρέθηκε στὴν κηδεία καὶ κατέθεσε στεφάνι μὲ ἄνθη ἐκ μέρους τοῦ Συνδέσμου.

Ο δείμνηστος Δημήτριος Κοντομέρκος ἔχαιρε μεγάλης ἔκτιμήσεως ἀπὸ ὅλους σὰν καλὸς οἰκογενειάρχης, τίμιος ἔμπορος, συνδικαλιστής μὲ ἀγωνιστικὴν διάθεσιν ὑπὲρ τοῦ κοινωνικοῦ συνόλου καὶ ἀγάπην πρὸς τὸν πλησίον.

Τὸν Σύνδεσμόν μας ὑπηρέτησεν ὡς τακτικὸν μέλος αὐτοῦ 22 χρόνια ἀπὸ τὸν 1907. Ως Γενικὸς Γραμματεὺς 22 χρόνια καὶ ὡς Πρόεδρος 18 χρόνια (1950-1968).

Ἡ κοινωνικὴ δρᾶσις τοῦ μεταστάντος καλύπτει 62 δ-

δείμνηστον προκείμενον Νεκρὸν καὶ τοῦ ἀνταποδόση τὸν δίκαιον στέφανον «... δὸν ἐπηγγείλατο, διὰ τοῖς ἀγαπῶσιν Αὐτόν». Διότι ὅντας ἡγάπα τὸν Θεὸν ὁ ἀγαπητός μας Εὐθύμιος καὶ ἐσέβετο καὶ ηὐλαβῆτο τὰς ἱερὰς παραδόσεις τῆς Ἀγίας ἡμῶν Ἐκκλησίας.

Δεσθήτη, ἀκόμη, Σεβασμιώτατε Δέσποτα, ἵνα ὁ Κύριός μας, ἡ θεία καὶ ἄκρα Παρηγορία καταπέμψῃ τὴν εὐλογίαν καὶ τὴν παραμυθίαν Αὐτῆς καὶ πρὸς τὴν βαρυαλγοῦσαν οἰκογένειάν του: τὴν εὐσεβῆ του σύζυγον, τὰ προσφιλῆ του παιδιά καὶ τοὺς καλούς του καὶ ἀγαπητούς μας ἀδελφούς του.

Πρὸς Σέ! δὲ δείμνηστε Νεκρέ, τὰ ὀλίγα ἄνθη, ποὺ σοῦ προσέφερα ἐκ μέρους τῶν συνεργατῶν σου ἀποτελοῦν ἐλάχιστον δεῖγμα τιμῆς καὶ εἰλικρινοῦς ἀγάπης ἐκ μέρους των.

Ἡ μνήμη σου καὶ τὸ παράδειγμα τῆς ἀγάπης καὶ ἐργατικοῦ τητος πρὸς τὴν ἰδιαιτέρα μας πατρίδα θὰ παραμείνουν εἰς τὴν καρδίαν μας ἀσβεστα.

Αἱωνία σου ἡ μνήμη ἀξιομακάριστε καὶ ἀείμνηστε ἀδελφέ μας.

λόκηρα χρόνια. Στὸ διάστημα αὐτό, ποὺ ὑπηρέτησε τὸν Σύνδεσμον καὶ μέσω τοῦ Συνδέσμου τὴν Κοινότητά μας, ὁ Δημήτριος Ἰωάννου Κοντομέρκος ὑπῆρξεν ὁ ἀκρογωνιαῖος λίθος γιὰ τὸ διὰ τὴν ἀγάπην ὅλων μας οἰκοδόμησε.

Παρητήθη τοῦ ἀξιώματός του ὡς Προέδρου τοῦ Συνδέσμου τὴν 26-5-68 ὥρα, ἡ Γενικὴ Συνέλευσις ὅμοφώνως τὸν ἔξελεξεν ἐπίτιμον Πρόεδρον τοῦ Συνδέσμου ἴσοβίως.

Ο Σύνδεσμος αἰσθάνεται μέγα τὸ κενὸ ἀπὸ τὴν ἀπώλεια τοιούτου ἀνδρὸς καὶ στὶς καρδίες ὅλων μας ἡ μνήμη του θὰ μείνῃ αἰωνία καὶ τὸ παράδειγμα του φωτεινό!

Τὴν 11ην Νοεμβρίου καὶ μέσα σὲ γενικὸ πένθος τῆς οἰκογενείας του καὶ τῶν συγγενῶν του ἔγινε ἡ κηδεία τοῦ ἐπὶ μακρὸν Προέδρου καὶ τελευταίως Ἐπιτίμου Προέδρου τοῦ Συνδέσμου μας Δημήτριος Ἰωάνν. Κοντομέρκου.

Τὴν Κηδεία παρηκολούθησαν ἡ οἰκογένεια καὶ οἱ συγγενεῖς τοῦ μεταστάντος, πολλοὶ Μεγαλοχωρίτες καὶ πλῆθος φίλων του.

Τὸν Σύνδεσμον ἀντιπροσώπευσε ὁλόκληρο τὸ Διοικητικὸ Συμβούλιο.

Ἡ Τελετὴ τῆς νεκροσίμου ἀκολουθίας ἐψάλη εἰς τὸν Ι. Ναὸν τοῦ Νεκροταφείου Νέας Σμύρνης ὑπὸ τῶν Ἱερέων αὐτοῦ καὶ τῶν Μεγαλοχωριτῶν Ἱερέων π. Τιμοθέου Κοντομέρκου, Προϊσταμένου τοῦ Καθεδρικοῦ Ναοῦ Ἀθηνῶν, τοῦ π. Ἰωάννου Ζαβοῦ καὶ τοῦ π. Κωνσταντίνου Βαστάκη.

Τὸν νεκρὸν ἀπεχαιρέτισαν ἐκ μέρους τοῦ Συνδέσμου ὁ ἀντιπρόεδρος αὐτοῦ Αἰδεσιμολ. Κων/νος Βαστάκης, καὶ ὁ Γραμματεὺς αὐτοῦ κ. Στέφανος Βασιλόπουλος καὶ ἐκ μέρους τοῦ ἀπελθόντος Διοικητικοῦ Συμβουλίου ὁ τ. Γραμματεὺς καὶ ἐπὶ σειρὰν ἐτῶν συνεργάτης τοῦ μεταστάντος κ. Γεώργιος Δανήλης.

Παραθέτομεν κατωτέρω τοὺς ἐκφωνηθέντας λόγους:

Ο ΛΟΓΟΣ ΤΟΥ ΑΙΔΕΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ ΒΑΣΤΑΚΗ

«Οὐ γάρ ἔχομεν ὥδε μένουσαν πόλιν, ἀλλὰ τὴν μέλλουσαν ἐπιζητοῦμεν» ('Εβρ. Ιγ'14)

«Δὲν ἐπρολάβαμεν, ἀγαπητοί μου Μεγαλοχωρίται, νὰ συνέλθωμεν ἀπὸ τὸν ἀπροσδόκητον θάνατον τοῦ ἀειμνήστου καὶ καλοκαγάθου Προέδρου τοῦ Συνδέσμου μας Εὐθυμίου Δ. Δασκαλοπούλου καὶ ἡδη μετὰ μίαν μόλις ἐβδομάδα εὑρισκόμεθα, ἐπὶ τὸν αὐτὸν Ἱερὸν τόπον εἰς ἔτερον θλιβερὸν γεγονός, περίλιποι καὶ βαρυαλγοῦντες πρὸ τῆς σωροῦ καὶ τοῦ ἀξιοσεβάστου Ἐπιτίμου Προέδρου τοῦ Συνδέσμου μας ἀειμνήστου Δημήτριού Ι'. Κοντομέρκου.

Ο Δημήτριος Κοντομέρκος ἀπὸ χθὲς διεπέρασεν εἰς τὴν ἀντίπεραν ὅχθην τῆς παρούσης ζωῆς καὶ ἡδη ἀνήκει εἰς τὴν μακαρίαν ζωὴν τῆς αἰωνιότητος. Δὲν θὰ ἀποστῶ τῆς ἀληθείας ἐὰν εἴπω, ὅτι δὲ εὐσεβής οὗτος συμπολίτης μας καὶ ἡδη προκειμένος νεκρὸς τῇ ἀρωγῇ καὶ τῇ ἀντιλήψει τοῦ Ὁσιομάρτυρος μεγαλοχωρίτου Ἀγίου μας Γερασίμου, τὸν ὁποῖον ηὐλαβεῖτο καὶ ὑπὲρ τοῦ Ὁποίου ὑπερεκοπίασε διὰ τὴν εἰς τὴν γένετειράν μας ἀνέγερσιν τοῦ περικαλοῦ Ναοῦ Του, ἀνεπάυθη ἐν Κυρίῳ.

Ἡ καλή του οἰκογένεια, ἡ εὐσεβής καὶ ἀφωσιωμένη σύζυγός του Μαρία μὲ τὰ ἐκλεκτὰ των παιδιά, οἱ συγγενεῖς του, ὅλο τὸ Μεγάλο Χωρὶς καὶ ἰδιαιτέρως ὁ Σύνδεσμος τῶν Μεγαλοχωριτῶν «Η ΑΓΙΑ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ», ἐξ ὀνόματος τοῦ δοποίου ἔχω τὴν τιμὴν νὰ ἀπευθύνω τὸν τελευταῖον τοῦτον χαιρετισμὸν προτέμπου τὸν στοργικὸν προστάτην καὶ τὸν φιλόπατριν ἀξιον πνευματικὸν ἐργάτην. Ἀπώλεσεν ἡ καλή του οἰκογένεια τὸν συνετὸν προστάτην της. Ἀπώλεσε καὶ ὁ Σύνδεσμος τῶν Μεγαλοχωριτῶν τὸν ἀκάματον καὶ ἀξιον πνευματικόν του ἐργάτην.

Μέσα εἰς τὸν κύκλον τῆς ἐπιγείου ζωῆς τοῦ προκειμένου Νεκροῦ, ἀριθμούμενης ἐν συνόλῳ 77 ἔτη, τὸ 62 ἐξ αὐτῶν παραλλήλως πρὸς τὴν οἰκογενειακὴν καὶ τὴν ἐπαγγελματικήν του σταδιοδομίαν καὶ δραστηριότητα τὰ ἀφιέρωσε εἰς τὰ κοινὰ τῆς ἰδιαιτέρας του Πατρίδος.

Ἀπὸ τοῦ ἔτους 1907 ὑπῆρξε μέλος τοῦ Συνδέσμου τῶν Μεγαλοχωριτῶν. Ηύπηχησε δὲ νὰ ἐργασθῇ εἰς τὸν Σύνδεσμόν μας ὅσον οὐδεὶς ἔτερος. Εἴκοσι ἔνα ἔτες εἰργάσθη, ὡς τα-

κτικὸν αὐτοῦ μέλος. Εἶκοσι δύο ἔτη, ώς Γενικὸς αὐτοῦ Γραμματεὺς. Δέκα δικτὼ ἔτη, ώς Πρόεδρος αὐτοῦ καὶ ἡδη δὲν συνεπλήρωσεν ἔτος μὲ τὸν ἐπίζηλον τίτλον τοῦ ἴσοβίου Ἐπιτέμου Προέδρου, τὸ πρῶτον ἀπονεμηθέντα εἰς τὰ χρονικὰ τοῦ Συνδέσμου μας ὀριθμοῦντος ἡδη ἐγενήκοντα δικτὼ ἔτη δράσεως καὶ ζωῆς.

Εἴμαι βέβαιος, διτὶ ἀγάλλεται αὐτὴν τὴν στιγμὴν ἡ ψυχὴ τοῦ ἀειμήνηστου προκειμένου Νεκροῦ, διότι εἰς τὰ ἔξηκοντα δυὸ ταῦτα ἔτη ὁ αἰωνόβιος ἡδη Σύνδεσμός μας μὲ τὴν δραστηρίαν αὐτοῦ θέλησιν καὶ τὴν ἀκάματον αὐτοῦ ἀφοσίωσιν καὶ καθοδηγίαν ηύτυχησε νὰ γνωρίσῃ ἡμέρας λαμπρᾶς καὶ ηύτυχησε νὰ ἐπιτελέσῃ ἔργα σπουδαῖα ὑπὲρ τῆς Κοινοτικῆς ἰδιωτικῆς πρόσδου, ἀτινα ἀπέβλεψαν μετὰ ἐνδιαφέροντος ὑπὲρ τῆς εὐημερίας καὶ πνευματικῆς ἀναπτύξεως τῶν κατοίκων τοῦ Μεγάλου Χωρίου. Δὲν προτίθεμαι νὰ ἐγκωμιάσω οὔτε νὰ αὐτοδιαφημίσω τὸν Σύνδεσμόν μας, ἔξ ὄνδρατος, τοῦ δοπίου τονίζω ἐπιγραμματικῶς τὴν γενικὴν εἰκόνα τῆς δράσεώς του ὑπὸ τὴν δραστηρίαν καθοδηγίαν τοῦ προκειμένου Νεκροῦ, ἀλλ' ἀν παραλείψω τοὺς ἐπαίνους καὶ τὸν θαυμασμὸν τῶν πολλῶν κράζουν καὶ βοοῦν τὰ δύο βραβεῖα μὲ τὰ δόπια κοσμεῖται ὁ Σύνδεσμός μας: ἡτοι τὸ Βραβεῖον τοῦ Βασιλικοῦ Ἰδρύματος ἀπονεμηθέν ἐν ἔτει 1961 καὶ ἐπίζηλον Βραβεῖον τῆς Ἀκαδημίας Ἀθηνῶν ἀπονεμηθέντος δύο μόλις ἐτῶν ἀτινα μαρτυροῦν τὴν ἀλήθειαν τῶν λεγομένων καὶ ἀντανακλοῦν ἀμέσως εἰς τὸ πρόσωπον τοῦ ἀειμήνηστου εὐσεβοῦς καὶ ἐπιτίμου Προέδρου. Οὔτε προτίθεμαι ἐν προκειμένῳ νὰ παρουσιάσω τὴν ἐπὶ μέρους πολύπλευρον δραστηριότητα τοῦ ἀειμήνηστου Δημητρίου Κοντομέρκου. Εἴναι εἰς δόλους μας γνωστή. 'Ολόκληρος ὁ βίος του ὑπῆρξε μία συνεχῆς καὶ φιλότιμος καὶ φιλόπατρις ἔργαστα. Τοῦτο μόνον θὰ εἴπω πρὸς ἀγαλλιασιν τῆς μακαρίας αὐτοῦ ψυχῆς: νὰ δώσωμεν τὴν ὑπόσχεσιν νὰ μιμηθῶμεν τὸν ζῆλον του, τὴν ἔργατικότητά του καὶ τὴν ὑπεράνω καὶ αὐτῆς τῆς οἰκογενειακῆς καὶ ἐπαγγελματικῆς του μερίμνης καὶ ἀφοσιώσεως ὑπεραφοιτώσεως εἰς τὰ ἔργα καὶ τοὺς "σκοποὺς τοῦ Συνδέσμου μας, ἀτινα ἔξ ὄλοκλήρου ἀπέβλεπον πρὸς ἔξυπηρέτησιν τῆς ἰδιαιτέρας μας Πατρίδος.

Πράγματι ὁ Δημήτριος Κοντομέρκος ἐπέδειξεν ἐμπράκτως τὴν ἀφοσίωσίν του καὶ τὴν ἀγάπην του πρὸς ὅ,τι ιερὸν καὶ δσιον ἔχει, νὰ ἐπιδείξῃ κατὰ τὴν τελευταίαν ἔξηκονταετίαν τὸ Μεγάλο Χωρίο Εύρυτανίας. Καὶ διὰ τὸν λόγον τοῦτον δικαίως ἡ ἴστορία τοῦ Χωρίου μας θὰ τὸν κατατάξῃ μεταξὺ τῶν πρώτων ἀξίων ἔργατῶν αὐτοῦ.

Καὶ ἡδη σεβαστὲ Νεκρέ!

'Απεδείχθης, μὲν δόκιμος καὶ ἀξιος ἔργατης τῆς ἰδιαιτέρας σου πατρίδος καὶ εὐσεβὲς τέκνον τῆς Ἀγίας μας πίστεως' καὶ 'Ορθοδόξου Ἐκκλησίας, ἀλλ' «οὐ γάρ ἔχομεν ὥδε μένουσαν πόλιν». Ἀπὸ χθὲς διεπέρασες εἰς τὴν ἀντικρυνὴν ὅχθην τῆς παρούσης ζωῆς, τῆς αἰωνιότητος. Εἰς τὴν ζωήν, δηλ., τὴν μέλλουσαν, τὴν ὁποίαν, ὡς κοινὸν χρέος δόλοι «... ἐπιζητοῦμεν». Καιρός, δθεν, νὰ λάβης «τὸν στέφανον τῆς ζωῆς, ὃν ἐπηγγείλατο ὁ Κύριος τοῖς ἀγαπῶσιν Αὐτόν». ('Ιακ. α' 12).

'Αναπαύου ἐν εἰρήνῃ. Τὸ παράδειγμά σου θὰ παραμείνῃ ἀνεξάλειπτον εἰς τὴν μνήμην μας, ὡς διαρκῆς ὑπόμνησις τῶν πρὸς τὴν ἰδιαιτέραν μας πατρίδα καὶ τὸν Σύνδεσμόν της ὑποχρεώσεων.

'Ἄς παρακαλέσωμεν, ἀγαπητοὶ καὶ αὐθίς, τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστὸν τὸν ἀρχηγὸν τῆς ζωῆς καὶ τῆς διδικαιοσύνης νὰ ἀναπαύῃ τὴν μακαρίαν ψυχὴν τοῦ προκειμένου Νεκροῦ ἐν χώρᾳ ζώντων καὶ δικαίων. Καὶ ἐπὶ πλέον ἀς Τὸν παρακαλέσωμεν νὰ καταπέμψῃ καὶ εἰς τὴν Βαρυαλγοῦσαν οἰκογένειάν του τὴν ἔξ ψύχους παραμυθίαν. Εἰς ἡμᾶς δὲ νὰ παραμείνῃ ἡ μνήμη αὐτοῦ αἰωνία.

Αἰωνία σου ἡ μνήμη ἀξιομακάριστε καὶ ἀείμνηστε ἡμῶν ἀδελφέ.

Ο ΛΟΓΟΣ ΤΟΥ κ. ΣΤΕΦΑΝΟΥ ΒΑΣΙΛΟΠΟΥΛΟΥ

Σεβαστέ μου Πρόεδρε,

Τύχη σκληρὴ καὶ μοῖρα ἀδυσώπητη ὥρισε σ' ἐμένα

νὰ βρίσκωμαι αὐτὴ τὴν στιγμὴν πρὸ τοῦ φερέτρου σου καὶ ἔξ ὄντος τοῦ Συνδέσμου τῶν Μεγαλοχωριτῶν νὰ σου ἀπευθύνω τὸν ὕστατο χαρετισμό.

"Ἐφυγες σὲ ὥρα ἀδόκητη, τὴν στιγμὴν ἀκριβῶς ποὺ τὰ δάκρυα μας μένουν ἀκόμα νωπά ἀπ' τὴν ἀπώλεια τοῦ δόλου Προέδρου μας, τοῦ τίμιου ἐργάτη καὶ ἀγαθοῦ συνεργάτη μας Θύμιου Δασκαλόπουλου.

Ο πόνος μας εἶναι βαθύτατος καὶ ἡ ὁδύνη τῆς ἀπώλειας μεγάλη.

Τὸ κενὸ ποὺ δημιουργεῖ ὁ θάνατός σου στὴν οἰκογένεια σου καὶ σ' ἐμᾶς εἶναι μέγα.

Στάθηκες μέχρι τὴν τελευταία σου πνοὴ «ώς ἀπλοῦς στρατιώτης» — γιὰ νὰ χρησιμοποιήσω τὴ δική σου ἔκφραση — καὶ ἐπεσες σὰν τέτοιος στὴν ἀπλήρωση τοῦ καθήκοντος ποὺ ἔταξες σκοπὸ τῆς ζωῆς σου.

"Ἐπεσες σὰν δέντρο ψηλὸ καὶ δροσερὸ γεμάτο καρπούς, τοὺς καρποὺς ποὺ ἡ ἀγάπη σου ἐτελεσφόρησε.

Δὲν ἀξίζουν θρῆνοι σ' ἐσένα. Ψαλμοὶ νικητήριοι κι' ὀδεὶς ἐπινίκιοι σου πρέπουν.

Σκοπὸς τῆς ζωῆς σου ηταν ἡ Νίκη. Νίκησες στὴ ζωὴ καὶ νικητής φεύγεις.

Νίκησες τὶς περιστάσεις τῆς ζωῆς καὶ τοὺς χρόνους τοὺς γαλεπούς.

Τέλος Νίκησες ἀγωνιζόμενος τὸν ἀγῶνα τὸν καλόν.

Σ' ἐσένα, τιμημένες μας Πρόεδρε ὀφειλομεν κατὰ τὸ μεγαλύτερο μέρος ὅ,τι ἡ ἀγάπη ὅλων μας ὅρθωσε στὸ Μεγάλο Χωρίο.

Στὶς ἀκαταπόνητες προσπάθειές σου ὀφείλομε τὴν ἐνότητά μας καὶ τὴν ὑπαρξή μας σὰν Σύνδεσμος.

Τὸ ἀνάστημά σου ὀρθώνεται ἀνάμεσά μας πρῶτο καὶ τὸ παράδειγμά σου μετέωρο φωτεινὸ προβάλλει.

'Η ἔργατικότητά σου ζηλευτή.

'Η τιμότητά σου, ἀψεγάδιαστη.

'Η μορφή σου, πατρική στὸ ἀνάμεσά μας πρῶτη καὶ τὸ μετέβαλε.

Τὸ ἥθος σου, ὑψηλό.

Τὸ καθῆκον, πρώτιστο,

Τὸ μυαλό σου καθαρό, σὰν τὰ νερὰ τῆς πατρίδας σου.

'Η ἀρετή σου ἀκέραια, ἡ ζωὴ σου τίμια!

Φ ύγεις σήμερα! Σὲ προπέμπομε μὲ τὶς δεήσεις μας ν' ἀναπαυθῇ ἡ ψυχή σου ἡ ἀθάνατη ὅπως τὸ κουρασμένο καὶ καταπονημένο κορμί σου ἀναπαύεται ἀνάμεσά μας στὴ γῆ τῶν πατέρων σου.

Σὲ προπέμπομε ἐμεῖς, ποὺ αὐτὴ τὴν στιγμὴν νοιοώθμε δρφανοὶ ἀπὸ στοργικὸ πατέρω.

Σὲ προπέμπει ἡ ἀγαπημένη σου οἰκογένεια ποὺ γ' αὐτὴν ἥσουν δ καλὸς παραστάτης καὶ σύντροφος. Τέλος σὲ προπέμπει ἡ γενέτειρά σου τὸ Μεγάλο Χωρίο ποὺ τίμια καὶ πιστὰ ὑπηρέτησες ἔξηντα δόλικηρα χρόνια, σὰν ἀξιος κοινωνικὸς ἔργατης.

'Ανάμεσά μας τὸ ἀνάστημά σου Μέγα καὶ ἡ μνήμη σου 'Αθάνατη.

«Ἐνὶ τέρπου καὶ προσαναπαύου τῷ ἀπὸ παράστησης κοινωνικής μεταβαίνειν ἐπὶ πρᾶξιν κοινωνικής, σὺν Θεῷ»

(Μάρκου Αὐρηλίου : Ἐγκώμιον)

Μεγάλο Χωρίο Εύρυτανίας. Γενικὴ ἀποψία.

Ο ΛΟΓΟΣ ΤΟΥ κ. Γ. ΔΑΝΙΛΗ

‘Αγαπημένε μας,

Διακριτικός και ήρεμος όπως ο πάνηρες σε δύνη σου τή ζωή, διακριτικός και ήρεμος ξέμεινες και στήν τελευταία σου πρᾶξη Φεύγεις και μόλις προλάβαμε νὰ αισθανθούμε σὲ δύνη του τήν έκτασι τὸ τεράστιο κενὸ ποὺ μᾶς ἀφίνεις. Εἶχες τήν θέλησι νὰ στέκεσαι ἐπάνω στὶς ἐπάλξεις ὡς τήν τελευταία σου πνοή. ‘Η ἀρρώστεια, ποὺ μέσα σὲ λίγο χρόνο ἔφθειρε τὸ σῶμα σου, δὲν κατάφερε νὰ λυγίσῃ τήν ψυχή του.’ Ακούραστος ἐργάτης τῶν σκοπῶν ποὺ ἔταξες στήν ζωή σου, δὲν σταματοῦσες πρὸς οὐδενὸς ἐμποδίου, προκειμένου νὰ ἐκπληρώσης τοὺς σκοπούς σου αὐτούς. ‘Η προσφορά σου γιὰ τὸ κοινὸ καὶ ηταν τόσο μεγάλη, ὥστε, αὐτὴ τήν στιγμὴ ἐμεῖς ποὺ σὲ περιστοιχίζουμε, δὲ βρίσκουμε λόγια γιὰ νὰ ἐκφράσουμε τήν συντριβή καὶ τήν ὀδύνη ποὺ νοιάθουμε γιὰ τὸν ξαφνικὸ θάνατό σου.

‘Ησουν ὁ ἀγαπητότερος ἀνάμεσα στοὺς συνεργάτας σου. Μοιραζόσουν μαζὶ τους ὅλες τὶς χαρές σου καὶ κρατοῦσες τήν μερίδα του λέοντος ἀπὸ τὶς πικρίες.

‘Αγαπημένε μας,

Σὲ βλέπουμε νὰ μᾶς ἀτενίζῃς μὲ τὸ αἰώνιο χαμόγελο τῆς μετριορφοσύνης καὶ τῆς συγκαταβατικότητος. Εἰς ἀνταλλαγμα θὰ διατηρήσουμε ὅλους μᾶς ἀλβιθητη ἀπὸ τήν φθορὰ τοῦ χρόνου τήν μνήμη σου καὶ ὅταν θὰ χρειάζεται ἐνα σύμβολο γιὰ κείνους ποὺ μοχθοῦν διὰ νὰ προσφέρουν, χωρὶς νὰ διεκδικοῦν τὸ ἐλάχιστον γιὰ τὸν ἐκυρό τους, τότε τὸ σύμβολο αὐτὸ θὰ είναι ὁ Δημήτριος Ιωάννου Κοντομέρκος.

Τιμὴ στὴ γῆ ποὺ θὰ σὲ σκεπάσῃ.

ΨΗΦΙΣΜΑΤΑ

Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τοῦ Συνδέσμου Μεγαλοχωριτῶν ἡ ΑΓΙΑ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ συνελθόν ἐκτάκτως τήν 2-11-68 ἐπὶ τῷ θλιβερῷ ἀγγέλματι τοῦ θανάτου τοῦ Προέδρου αὐτοῦ Εὐθυμίου Δασκαλοπούλου, ὑπὸ τήν προεδρίαν τοῦ Αντιπροέδρου ιερέως κ. Κων/νου Δημ. Βαστάκη, ἀκούσαν τοῦ Αντιπροέδρου ἐξάραντος τήν προσωπικότητα καὶ τὸ ἔργον τοῦ ἐκλιπόντος,

ΨΗΦΙΣΕΙ

1) “Οπως ἐκφρασθῶσι τὰ συλλυπητήρια τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Συνδέσμου εἰς τήν οἰκογένειαν τοῦ μεταστάντος,

2) Παρακολουθήσῃ τὸ Συμβούλιον ἐν σώματι τήν κηδείαν.

3) Κατατεθῇ στέφανος ἐκ μέρους τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου ἐπὶ τῆς σοροῦ.

4) Διατεθῶσι δρχ. 500 ύπερ τοῦ Φιλοπτώχου Ταμείου Μεγάλου Χωριοῦ καὶ

5) Δημοσιεύθῃ τὸ παρὸν διὰ τοῦ περιοδικοῦ «ΦΩΝΗ ΤΟΥ ΜΕΓ. ΧΩΡΙΟΥ».

‘Ἐν’ Αθήναις τῇ 2 Νοεμβρίου 1968

‘Ο Αντιπρόεδρος Ο Γεν. Γραμματεὺς
Τιμ. ΚΩΝ. ΒΑΣΤΑΚΗΣ ΣΤΕΦ. ΒΑΣΙΛΟΠΟΥΛΟΣ

Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τοῦ Συνδέσμου Μεγαλοχωριτῶν ἡ «ΑΓΙΑ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ», συνελθόν εἰς ἐκτάκτον συνεδρίασιν τήν 10-11-1968 ἐπὶ τῷ θλιβερῷ ἀγγέλματι τοῦ θανάτου τοῦ ἐπιτίμου Προέδρου αὐτοῦ Δημήτριου Ιωαν. Κοντομέρκου, ὑπὸ τήν προεδρίαν τοῦ Αντιπροέδρου ιερέως Κων/νου Δ. Βαστάκη, ἀκούσαν τοῦ Αντιπροέδρου ἐξάραντος τήν προσωπικότητα καὶ τὸ κοινωνικὸν ἔργον τοῦ μεταστάντος διατελέσαντος ἐπὶ μακρὸν Προέδρου καὶ ἐπιτίμου Προέδρου τοῦ Συνδέσμου καὶ μεγίστας ὑπηρεσίας προσενεγκόντος εἰς τὸν Συνδέσμον καὶ τὸ Μεγάλο Χωριό,

ΨΗΦΙΣΕΙ

1) “Οπως ἐκφρασθῶσι τὰ συλλυπητήρια τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Συνδέσμου εἰς τήν οἰκογένειαν τοῦ μεταστάντος.

2) Παρακολουθήσῃ τὸ Συμβούλιον ἐν σώματι τήν κηδείαν.

3) Κατατεθῇ στέφανος ἐκ μέρους τοῦ Συνδέσμου ἐπὶ τῆς σοροῦ.

4) Διατεθῶσι δρχ. 500 ύπερ τοῦ Φιλοπτώχου Ταμείου Μεγ. Χωριοῦ καὶ

5) Δημοσιεύθῃ τὸ παρὸν διὰ τοῦ περιοδικοῦ «ΦΩΝΗ ΤΟΥ ΜΕΓ. ΧΩΡΙΟΥ».

‘Ἐν’ Αθήναις τῇ 10 Νοεμβρίου 1968

‘Ο Αντιπρόεδρος Ο Γεν. Γραμματεὺς
Τιμ. ΚΩΝ. ΒΑΣΤΑΚΗΣ ΣΤΕΦ. ΒΑΣΙΛΟΠΟΥΛΟΣ

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΑ

Τὸν Σύνδεσμον Μεγαλοχωριτῶν καὶ δίλους τοὺς μετασχόντας εἰς τὸ βαρύτατον πένθος τοῦ θανάτου τοῦ σεβαστοῦ μας πατέρα, ἀδελφοῦ καὶ θείου ΕΥΘΥΜΙΟΥ ΔΑΣΚΑΛΟΠΟΥΛΟΥ, διατελέσαντος Προέδρου τοῦ Συνδέσμου, θερμῶς εὐχαριστοῦμεν.

ΤΑ ΠΑΙΔΙΑ ΤΟΥ

Τὸν Σύνδεσμον τῶν Μεγαλοχωριτῶν καὶ δίλους τοὺς μετασχόντας εἰς τὸ βαρύτατον πένθος τοῦ θανάτου τοῦ ἀγαπημένου μας πατέρα, ἀδελφοῦ καὶ θείου ΕΥΘΥΜΙΟΥ ΔΑΣΚΑΛΟΠΟΥΛΟΥ, διατελέσαντος Προέδρου τοῦ Συνδέσμου, θερμῶς εὐχαριστοῦμεν.

Η ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑ

Ο ΑΔΕΛΦΟΙ

ΟΙ ΛΟΙΠΟΙ ΣΥΓΓΕΝΕΙΣ

Τὸν Σύνδεσμον Μεγαλοχωριτῶν καὶ δίλους τοὺς μετασχόντας εἰς τὸ βαρύν πένθος τοῦ θανάτου τοῦ ἀγαπημένου μας πατέρα ἀδελφοῦ καὶ θείου ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ ΚΟΝΤΟΜΕΡΚΟΥ, διατελέσαντος προέδρου καὶ ἐπιτίμου προέδρου τοῦ Συνδέσμου θερμῶς εὐχαριστοῦμεν.

Η ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑ

ΟΙ ΑΔΕΛΦΟΙ

ΟΙ ΛΟΙΠΟΙ ΣΥΓΓΕΝΕΙΣ

Η Φ.Τ. Μ. Χωριοῦ εὐχαριστεῖ τοὺς συμπολίτας μας καὶ ἐκλεκτὰ μέλη τοῦ Συνδέσμου μας Τσιγκογράφους, Αδελφούς κ.κ. Ιωάννη καὶ Γεράσιμον Λάζιον διὰ τήν πρόθυμον καὶ ἀνευ πληρωμῆς κατασκευὴν τῶν ακινήτων τοῦ Περιοδικοῦ μας.

‘Ἐπίσης εὐχαριστεῖ τήν Βιομηχανίαν Γ. ΚΕΡΑΝΗΣ Α.Ε. διὰ τήν δωρεάν προσφορὰ σιγαρέττων διὰ τὸν Λαχγὸν τοῦ παρατεθέντος τσαγιοῦ - πινάκλ τῆς 3-12-68 καὶ διὰ τὰ ἀγνὰ πατριωτικὰ αἰσθήματα τῆς διευθύνσεως τῆς Εταιρείας ὑπὲρ τοῦ Συνδέσμου μας.

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ

‘Ο Σύνδεσμός μας, θεωρῶν καθῆκον του νὰ ἀποδώσῃ τήν δφειλομένην τιμὴν εἰς ἐκείνους ποὺ διδωσαν τήν ζωήν των εἰς τοὺς ἔθνικους μας ἀγώνας, καὶ ἐπιθυμῶν νὰ συγκεντρώσῃ σχετικὰ στοιχεῖα, παρακαλεῖ δίλους τοὺς Μεγαλοχωρίτας οἱ δόποιοι ἔχουν σχετικὰ στοιχεῖα νὰ μᾶς γράψουν, ἀποστέλλοντες εἰς δυνατὸν, καὶ φωτογραφίας.

ΕΔΩΔΙΜΑ - ΑΠΟΙΚΙΑΚΑ

“ΑΓΡΟΤΙΚΟΝ.,

ΑΝ. ΧΑΣΚΟΠΟΥΛΟΣ & ΥΙΟΙ

ΕΛ. ΒΕΝΙΖΕΛΟΥ 33 - ΤΗΛ. 229.755 - ΑΘΗΝΑΙ

ΕΚΕΙΝΟΙ ΠΟΥ ΦΕΥΓΟΥΝ

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΣΙΤΑΡΑΣ

Σε ήλικια 67 έτών και μέσα σε γενικό πένθος τής γυναίκας του, τών παιδιών του και τών έγγονών του και όλοκλήρου του Μεγάλου Χωριού, έφυγε άπό κοντά μας στις 17 Σεπτεμβρίου δ' ἐκλεκτὸς ἀδερφὸς καὶ φίλος Δημήτρης Σιταρᾶς.

Πρότυπο καλοῦ οἰκογενειάρχη καὶ εὐγενικοῦ ἀνθρώπου δ' Δημήτρης Σιταρᾶς, ὅστερα ἀπὸ πολύμηνη ἀσθένεια ἀναχώρησε. "Οσοι τὸν γνώρισαν ἀπὸ κοντὰ αἰσθάνονται τὸ μεγάλο κενὸ ποὺ δημιουργεῖ ἡ ἀπουσία του καὶ θρηνοῦν τὸν καλὸ ἀνθρώπο, τὸν πρότυπο νοικοκύρη καὶ τὸν θαυμάσιο οἰκογενειάρχη.

Ο Δημήτρης Σιταρᾶς ἀποτελεῖ στοιχεῖο παραδοσιακὸ γιατὶ μὲ τὴν κοσμοπολίτικη φυσιογνωμία του, τὴν αὐθόμητη εὐγένεια καὶ τὴν καλαρή του γλώσσα ἥταν δ' σύνδεσμος τῆς παλῆς γενεᾶς ποὺ ἔφυγε ἡ ποὺ ἑτοιμάζεται γιὰ τὸ μεγάλο ταξείδι, δ' συνεπῆς στὸ παρὸν κι' δ' ὀραματιστής του μέλλοντος. Ἐργάστηκε πάνω στὴν παράδοση καὶ φρόντισε τὸ πνεῦμα αὐτὸν νὰ τὸ μεταδῶσῃ στὰ παιδιά του. Φρόντισε ἐργαζόμενος κοινωνικὰ καὶ σὰν οἰκογενειάρχης, νὰ μεταλαμπαδεύσῃ τὴν φλόγα ἡγάπης πρὸς τὸν πλησίον καὶ πρὸς δ', τι μᾶς συνδέει παραδοσιακὰ μὲ τὸν τόπο μας.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΑΝΔΡ. ΣΙΤΑΡΑΣ

Απλὸς στοὺς τρόπους μὲ δλα όμως τὰ στοιχεῖα του κοσμοπολίτη ποὺ τὸν διέκριναν σὰν ἀρετές, δούλεψε σκληρὰ καὶ πέτυχε τὸ «κοινωνικῶς ζῆν».

Ἐφυγε μέσα σὲ πόνους ποὺ ἡ ἀρρώστεια τὸν δοκίμασε. Τὴ συντριβὴ τῆς γυναίκας, τῶν παιδιών καὶ τῶν ἀδελφῶν του, τῶν φίλων του καὶ γνωρίμων συμμεριζόμαστε σήμερα. Ο Σύνδεσμος μας συμμετέχει στὸ βαρὺ πένθος. Ἐχασε τὸν πολύτιμο συνεργάτη του καὶ ἀντεπιστέλλον του μέλος.

Η «Φωνὴ τοῦ Μεγάλου Χωριοῦ» ἀπώλεσε τὸν τακτικὸ συνεργάτη της στὴ σελίδα «Πενιές ἀπ' τὸ Μεγαλό Χωρίο». ποὺ ἀξία ὑπηρέτησε ἐπὶ πολλὰ χρόνια.

Τὸ Μεγάλο Χωρίο στερήθηκε τὸν διαλαλητή του, ἡ οἰκογένειά του τὸν νοικοκύρη καὶ δλοι ἐμεῖς τὸν καλὸ φίλο.

Σκύβομε μὲ εὐλάβεια στὸ νωπὸ του τάφο καὶ ρίχνομε τὰ λουλούδια τῶν ματιῶν μας μαζὶ μ' ἔκεινα ποὺ κρατᾶμε στὰ χέρια μας. Η παρουσία σου ζωντανή στὶς καθοδίες καὶ στὴ μνήμη μας, ἡ ἀρετή σου καθάρια, ἡ γνώμη σου ρυθμός, ἡ ψυχή σου ἀμόλευτη καὶ ἡ μνήμη σου αἰώνια, πατέρα, ἀδελφὲ φίλε καὶ χωριανὲ Δημήτρη.

Σφίγγομε τὰ χέρια τῶν δικῶν του καὶ τοὺς παρηγοροῦμε μὲ τὴν εὐχὴν Ὁ Θεός κι' δ' χρόνος ν' ἀπαλύνῃ τὸν πόνο τους.

Σ. ΒΑΣΙΛΟΠΟΥΛΟΣ

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ Ι. ΠΑΠΑΧΑΡΑΛΑΜΠΟΥΣ

Εἰς τὴν σειρὰν τῶν ἐκδημησάντων πρὸς Κύριον Μεγαλοχωριτῶν κατὰ τὸ ἀπεόν τοῦ 1968 προσετέθη καὶ ὁ Εὐάγγελος 'Ι. Παπαχαραλάμπους. Τὸ θλιβερὸν καὶ ἀπροσδόκητον ἄγγελμα τοῦ θανάτου του ἔφθασε μόλις πρὸ Ζυμήνου ἀπὸ τὸ Σικάγον τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν τῆς Ἀμερικῆς. Ἐκεῖ δ' δραστηριύτης καὶ ἀγαπητὸς Βαγγελάκης, δ' γεμάτος νεανικὸν σφριγὸς καὶ ἐλπίδας ἔξεμέτρησε τὴν παροῦσαν ζωὴν ὅλως αἰφνιδίως εἰς ηλικίαν τεσσαράκοντα καὶ

ΕΥΑΓΓ. Ι. ΠΑΠΑΧΑΡΑΛΑΜΠΟΥΣ
Μὲ τὴ στολὴ τοῦ Ἐφέδρου Ἀνθυπολοχαγοῦ.

ένδος (41) ἔτῶν. Ο αἰφνιδίος καὶ ἀπροσδόκητος θάνατός του μᾶς ἔθλιψε βαθύτατα. Ἐστερήθημεν ἐκλεκτοῦ συμπολίτου καὶ δραστηρίου μέλους τοῦ Συνδέσμου μας.

Τὸν ἐνθυμοῦμεν τὸν ἀείμνηστον Βαγγελάκη καμάρι τῆς καλῆς του μητέρας, τῆς ἀειμνήστου «Τσίας», χαρούμενον πάντοτε καὶ ἀεικίνητον. Συνταξιῶται καὶ συγκάτοικοι εἰς τὸ Καρπενῆσι είχον ἴδιαιτέρως τὴν εὐκαιρίαν νὰ γνωρίσω τὸν πλούσιον ψυχικὸν του κόσμον εἰς τὰς κοινὰς προσπαθείας μας νὰ συμπληρώσωμεν τὰ ἀπολεσθέντα γυμνασιακὰ ἔτη τῆς πικρᾶς κατοχῆς. Ἐκεῖ διέκρινον τὰ ἀγνὰ του αἰσθήματα, τὴν λαμπρὰν ἐπίδοσίν του εἰς τὰ γράμματα καὶ τὴν ἐν γένει μάθησιν, τὴν δραστηρίαν του θέλησιν καὶ τὸν εὐγενέστατον καὶ ἐνθουσιώδη χαρακτῆρα του. Τὰς σπουδάς του συνέχισεν ἐν Ἀθήναις εἰς τὴν Πάντειον Ἀνωτάτην Σχολὴν Πολιτικῶν Ἐπιστημῶν, ἐργαζόμενος συγχρόνως, ώς δημοσιογράφος καὶ λογιστής. Αφοῦ ἔξεπλήρωσε τὰς πρὸς τὴν φιλτάτην πατρίδα στρατιωτικὰς του ὑποχρεώσεις, ὑπηρετήσας αὐτὴν ὡς ἔφεδρος Ἀνθυπολοχαγός, ἀνεχώρησε διὰ τὰς Ἡνωμένας Πολιτείας τῆς Ἀμερικῆς. Ἐγκατασταθεὶς εἰς τὸ Σικάγον ἐσπούδασεν ἐπὶ πλέον νομικὰ καὶ ψυχολογίαν. Μετὰ τὰς λαμπρὰς σπουδάς του ἐπεδόθη μὲ τὸ δημιουργικὸν του τάλαντον εἰς τὴν ἐπαγγελματικήν του πρόσδον καὶ ἀξιοποίησιν τῶν ἐμφύτων καὶ ἐπικτήτων ἱκανοτήτων του ὑπὸ πάντων θαυμαζόμενος. Νυμφεύεται ἐκεῖ καὶ ἐν τοῦ γάμου του ἀποκτᾶ τὴν ἀγαπημένην του θυγατέραν Εύδοξίαν. Ἀλλ' δ' ἀπροσδόκητος θάνατός του ἀνέκοψε κάθε προσπάθειάν του τόσον προώρως.

Μὲ τὰς δλίγας αὐτὰς γραμμάς δὲν ἀποσκοπῶ μόνον νὰ τιμήσω τὸν πολύκλαυστον Βαγγελάκη, ἀλλὰ νὰ παρουσιάσω συγχρόνως εἰς τοὺς ἀγαπητοὺς συμπολίτας καὶ ἴδιαιτέρως εἰς τοὺς νεωτέρους τὰς ἀρετάς του, τὴν φιλομάθειάν του καὶ τὴν ἐν γέ τοι πρόσδον του.

Ο Κύριος νὰ ἀναπαύσῃ τὴν ψυχὴν τοῦ φιλτάτου καὶ ἐκλεκτοῦ μας συμπολίτου ἀειμνήστου Εὐάγγελου μετὰ Δικαίων καὶ Ἀγίων, τὸ δὲ χῶμα τοῦ Σικάγου, ποὺ τὸν ἐσκέπασε νὰ είναι ἐλαφρόν, ὅπως τὸ χῶμα τοῦ Μεγαλού Χωριοῦ μας.

† π. Κ.Δ.Β.

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

Παρὰ τοῦ Ληξιάρχου τῆς Κοινότητός μας κ. Κων/νου Μπούρα μᾶς ἀπεστάλη τὸ κάτωθι πληροφοριακὸν σημείωμα Κοινωνικῶν συμβάντων κατὰ τὸ διαρρεῦσαν Β' ἑξάμηνον 1968, τὸ δόποιον συμπλήρωσται διὰ τῶν Κοινωνικῶν συμβάντων τῶν ἐν Ἀθήναις μελῶν τοῦ Συνδέσμου μας.

Α'. ΓΕΝΝΗΣΕΙΣ

- Ἐγεννήθησαν τὰ τέκνα :
- Θεοφ. Κ. Γυφτομήτρου ὅρρεν
  - Άριστ. Γ. Γυφτομήτρου »
  - Κων. Γ. Περίδα θῆλυ.
- Ἡ Φ.τ.Μ.Χ. εὐχεταὶ εἰς τοὺς γονεῖς των : Νὰ τοὺς ζήσουν.

Β'. ΒΑΠΤΙΣΕΙΣ

- Ἐβαπτίσθησαν τὰ τέκνα τῶν κάτωθι συγχωριανῶν μας :
- Ο υἱὸς τοῦ Γ. Μαλτεζοπούλου ὀνομασθεὶς Βασίλειος
  - Ἡ κόρη τοῦ Ἀν. Σιταρᾶς ὀνομασθεῖσα Παναγιώτα
  - Ο υἱὸς τοῦ Μάρκου Ν. Λιάπης ὀνομασθεὶς Νικόλαος.
  - Ο υἱὸς τοῦ Παναγ. Θ. Ζηγέλης ὀνομασθεὶς Θεόδωρος
  - Ο υἱὸς τοῦ Χρήστου Τσελεπῆς ὀνομασθεὶς Δημήτριος
  - Ἡ κόρη τοῦ Θεοδ. Β. Περίδας ὀνομασθεῖσα Παναγιώτα.
- Νὰ ζήσουν.

Γ'. ΓΑΜΟΙ

- Ἐνυμφεύθησαν οἱ κάτωθι :
- Ο κ. Γεώργιος Δημ. Βασιλόπουλος ἐν Μοντρεάλ Καναδᾶ μετὰ τῆς Δίδος Μαρίας Ρούκουνα.
  - Ἡ Δις Στέλλα Γερασ. Λαζαρού μετὰ τοῦ κ. Χρήστου Καρακυριάκου.
  - Ἐλένη Ἄνδρ. Τουφεκιᾶ καὶ ὁ κ. Εὐάγγ. Αδάμης μηχανικὸς Ε.Ν.
- Ἡ Φωνὴ τοῦ Μεγ. Χωριοῦ εὐχεταὶ στοὺς νεονύμφους κάθε εὐτυχίαν.

Δ'. ΘΑΝΑΤΟΙ

- Ἀπεβίωσαν οἱ κάτωθι συγχωριανοί μας :
- Δημήτριος Ἄνδρ. Σιταρᾶς.
  - Ἐλένη χήρα Κων. Μπακατσιᾶ.
  - Γεράσιμος Σταμ. Πατέδας
  - Αἰκατερίνη χήρα Παν. Μακρυγιάννη
  - Μαρία χήρα Κων/νου Γιαταγάνα
  - Αἰκατερίνη χήρα Κων/νου Καραδημήτρη
  - Εὐάγγελος Παπαχαραλάμπους (ἐν Σικάγῳ ΗΠΑ)
  - Εύθυμιος Δασκαλόπουλος Πρόεδρος τοῦ Συνδέσμου μας.
  - Δημήτριος Ἰωάν. Κοντομέρκος ἐπίτιμος Πρόεδρος τοῦ Συνδέσμου μας.

Ἡ Φ.τ.Μ.Χ. ἐκφράζει τὴν εὐχὴν ὅπως ὁ Κύριος ἀναπαύση τὰς ψυχὰς τῶν μεταστάντων ἀδελφῶν μας, χαρίση δὲ τὴν ἔξι ψύχους παρηγορίαν εἰς τὰς οἰκογενείας τῶν μεταστάντων.

ΠΑΡΑΚΛΗΣΙΣ

Ἡ σύνταξις τοῦ περιοδικοῦ μας παρακαλεῖ τοὺς Μεγαλοχρίτες μέλη καὶ μὴ τοῦ Συνδέσμου ὅπως τὴν ἐνημερώνουν σχετικῶς μὲ κάθε κοινωνικὸν συμβάν πρὸς ἀποφυγὴν παρεξηγήσεων.

ΤΗΛΕΦΟΝΟΝ: 316.527

Γ.Α. ΚΕΡΑΝΗΣ Α.Ε.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Δ. ΠΡΙΤΣΙΟΛΑΣ ΧΕΙΡΟΥΡΓΟΣ - ΟΔΟΝΤΙΑΤΡΟΣ

ΠΤΥΧΙΟΥΧΟΣ ΕΘΝΙΚΟΥ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ ΑΘΗΝΩΝ

ΑΚΤΙΝΟΓΡΑΦΙΑΙ ΟΔΟΝΤΩΝ ΚΑΙ ΑΠΑΝΤΑΤΑ ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΑ ΚΑΙ ΜΗΧΑΝΙΚΑ ΜΕΣΑ ΤΗΣ ΣΥΓΧΡΟΝΟΥ ΕΠΙΣΤΗΜΗΣ

ΙΑΤΡΕΙΟΝ : ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ 58
ΟΜΟΝΟΙΑ - 3ος ΟΡΟΦΟΣ
ΤΗΛΕΦΩΝΟΝ 619-861.

ΔΕΧΕΤΑΙ : ΚΑΘ' ΕΚΑΣΤΗΝ

ΠΡΩ·Ι· : 9 - 1 μ.μ.

ΑΠΟΓΕΥΜΑ : 5 - 8.30 μ.μ.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΠΡΙΤΣΙΟΛΑΣ
ΟΔΟΝΤΟΤΕΧΝΙΤΗΣ
ΔΙΕΥΘΥΝΩΝ ΤΟ ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟΝ